SERIA II.—ANUL IV, No. 675. **Ediţia a treia** MERCURI, 4 FEBRUARIE 1898.

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei lunî şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureştî la Casa Administraţiei
In judeţe şi streinătate prin mandate poştale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50 lei
Şese lunî . . . 15 » » 25 »
Treî lunî . . . 8 » » 18 »
Un număr în streinătate 30 banî

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACŢIA
No. 8 — STRADA CLEMENŢEI — No. 8

EPOCA

TELEFON

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In Bucureşti şi judeţe se primesc numaî la Administraţie
în streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiile de publicitate
Anunciurî la pag. IV . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . 2.— leî »
» » » II . . . . . 3.— » »
Inserţiile şi reclamele 3 leî rîndul

Un număr vechiŭ 30 banî

ADMINISTRAŢIA
No. 8. — SRADA CLEMENŢEI — No. 8

Tr. Djuvara izgonit de Sultan

PROGRAMUL FINANCIAR AL GUVERNULUÎ

Faţă cu nouile proiecte de impozite pregătite de guvern, amintim aicî făgăduelile făcute de naţionaliî-liberalî pentru reducerea impozitelor, făgăduelî graţie cărora aŭ căpătat unanimităţile din Parlament:

Cetăţenî,

Să luptăm pentru a desfiinţa legea *apăsătoare şi nedreaptă a maximuluî.*

(Manifestul dela 21 August 1894)

Partidul liberal-naţional va lucra deci pentru:

1.—Infrînarea cheltuelelor Statuluî.

2.—Intrebuinţarea excedentelor la mărirea amortizărilor anuale a datorieî publice.

3.—Desfiinţarea cu desăvîrşire A IMPOZITULUÎ PERSONAL.

(Programul de la Iaşi).

«*Ce am propus noî în programul din 1892?* **Nu dărî nouî,** *ci am zis că trebue* **să înfrînăm cheltuelile Statuluî.**»

(Discursul d-luî Sturdza dela 13 Octombre, 1895)

ASUPRA NOUILOR BIRURI

Dintre toţî diplomaţiî şi miniştriî de externe aî Statelor europene, Sturdza este singurul care a dat ţipătul de alarmă, afirmînd că suntem ameninţaţî de o conflagraţie generală.

Dacă Sturdza ar avea maî multă însemnătate, am voi să ştim cum ar primi diplomaţia europeană aceste declaraţiî îngrijitoare.

Din fericire pentru Sturdza şi din nenorocire pentru ţară, ministrul de externe nu are absolut nicî o trecere, aşa că chiar dacă Sturdza, în interesul uneî cauze meschine, ar declara că mîine vom avea războiŭ, nimenî nu se poate alarma.

Cu toate acestea, o întrebare în Parlament asupra declaraţiilor făcute de Sturdza la întrunirea majorităţeî şi în gazeta oficioasă *Voinţa*, asupra ştirilor alarmante carî se răspîndesc, nu ar strica de loc.

Ştim că Sturdza se va grăbi să le dezmintă şi chiar să ceară scuze.

Scena ar fi totuşî interesantă, întocmaî ca şi aceea care a avut loc cu ocazia interpelăreî d-luî I. Grădişteanu.

Un lucru ne miră. Ne mirăm cum Gogu, faimosul Gogu, ministru de finanţe, nu a exploatat încă chestia unuî răsboiŭ apropiat, pentru a justifica nouile impozite pe carî le-a propus.

Iată o abatere neertată de la codul perfectuluî politician colectivist, care trebuie pusă la pasivul luî Gogu!

Cum? Să fiî nevoit a impune impozite nouî şi să nu puî în mişcare toate resorturile politicianismuluî, pentru a le justifica în aparenţă, aceasta este o greşală neiertată. Toţî politicianiî şi neguştoriî de panglice patriotice trebuie să protesteze.

Ce frumoasă temă pentru un politician colectivist!

«Ne întrebaţî, ar fi putut zice Gogu, «pentru ce impunem zahărul după ce «deja este impus la vamă şi la comune?« Ne întrebaţî de ce îndoim, întreim «şi înzecim taxa fixă a patentarilor şi «de ce facem cam acelaşî lucru cu taxa «proporţională? Eî bine, vă vom spune. «Aflaţî că Europa este pe un vulcan, «aflaţî că brava noastră armată va fi «mîine poate chemată a juca un rol pe «toate cîmpurile de bătae ale Europeî; «prin urmare vă cer votarea acestor «impozite, ca un sacrificiŭ pe care toţî «Romîniî trebue să-l facă în momente de «grea cumpănă!

In asemenea caz, situaţia se limpezea.

Patrioţiî s'ar fi arătat din partea impozitelor; trădătoriî de ţară, ar fi fost ceî carî ar fi fost contra. Partidul liberal ar fi dovedit, o dată maî mult, că este singurul care în împrejurărî critice face apel la punga contribuabililor în interesul celeî maî sfinte cauze!

Gogu nu a fost, o repetăm, la înălţimea situaţieî. In loc să ia beţele şi să bată toba cea mare a patriotismuluî, strigînd contribuabililor: «aideţî, puţin curagiŭ la buzunare», Gogu s'a mărginit a exploata strune mult maî subţirî şi maî ordinare. Pentru impozitul asupra zahăruluî, *zahăr de treî orî impozat*, s'a mulţumit a vorbi de ţăranul romîn şi de răspîndirea cultureî sfecleî. Vorbind ast-fel, Gogu, dacă nu s'a înroşit ca sfecla, este că avea în vedere nu sfecla ordinară, ci aceea de Silezia, care este albă.

Căutînd a justifica urcarea patentelor, Gogu a fost de o insuficienţă rară din punct de vedere colectivist. El s'a mărginit a vorbi de o maî dreaptă repartiţie a impozitelor şi de cîştigurile ilicite pe carî societăţile streine, bancheriî streinî, industrialiî streinî, le trag din operaţiile lor.

Patriot aî fost Gogule, o mărturisim dar aî fost patriot pe jumătate. Nu aî îndrăznit, deşi slavă domnuluî aî aripe de vultur, a te ridica la acele înălţimî ale patriotismuluî din care orî-ce impozit cît de odios, devine o datorie de patriotism pentru contribuabilul romîn.

Păcat! o regretăm pentru d-sa.

Rămîne luî Gogu un singur lucru de justificat, lucru greŭ, ingrat, mizerabil. Iî rămîne ca peste cîte-va lunî să justifice deficitul de vre-o 15 milioane pe care bugetul exerciţiuluî actual îl va lăsa în casa Statuluî.

Căcî Gogu şi deficit nu se potriveşte.

Gogu şi excedent, da. Cine nu ştie, în adevăr, că colectiviştiî aŭ mers tot-d'a-una din excedente în excedente şi nicî odată din deficite în deficite? Dacă nu credeţî, întrebaţî-î.

Eî bine! Gogu va trebui să justifice anormalitatea unuî deficit patent, obraznic. Va trebui să arate cum s'a făcut ca sub un regim liberal, cu o administraţie financiară ca a luî, deficitul s'a manifestat sub forma cea maî urîtă.

Aicî e aicî!

Totuşî nu ne îngrijim prea mult. Avem încredere în steaua partiduluî liberal.

Acea stea conducătoare va şti să dirijeze pe magul Gogu spre cărările pe unde, bătînd cu bastonul în stîncă, va începe a curge nămolurî de aur şi de argint, pentru a dovedi ţăreî că deficitul nu era de cît o calomnie a conservatorilor!

SUCCESELE D-LUI STURDZA

Răsună lumea, de la un capăt la altul, de succesele diplomatice ale d-luî Sturdza şi ale guvernuluî săŭ.

Iată o nouă izbîndă de adăogat la lunga listă a succeselor de pînă acum:

Guvernul d-luî Sturdza a încheiat, după cum se ştie, o convenţie comercială cu guvernul turcesc.

Bună, rea, convenţia aceasta a fost votată de Parlamentul romîn încă înainte de vacanţa Crăciunuluî.

Nu maî rămînea de cît să se schimbe ratificările.

Eî bine, deşi convenţiunea a fost supusă Sultanuluî spre sancţionare *încă de acum şase săptămînî*, M. S. Abd-ul-Hamid n'a iscălit-o nicî pînă acum.

Şi ziarele străine spun că nicî n'are de gînd s'o iscălească!

Efectele acestuî noŭ şi mare succes al guvernuluî liberal şi în special al d-luî Sturdza, sunt de un îndoit ordin:

Pe de o parte, guvernul şi parlamentul Regatuluî Romînieî sunt tratate cu o lipsă de jenă de felul aceleia cum sunt tratate triburile africane. Ceea-ce arată că în douî anî şi cîte-va lunî de guvernămînt al partiduluî liberal, am făcut colosale progrese în ce priveşte consideraţiunea Romînieî în străinătate...

Pe de altă-parte, mult-puţina noastră industrie naţională suferă loviturî straşnice. In adevăr, făina romînească e impusă la Constantinopol la o supra-taxă care o dezavantajează mult faţă de alte făinurî. Convenţiunea romîno-turcă conţine în această privinţă o clauză favorabilă făineî noastre. Cum însă Sultanul nu sancţionează convenţiunea, supra-taxa urmează a fi percepută, şi din pricina asta nu s'a încărcat la Constanţa, în săptămînile din urmă, nicî un sac de făină pentru Constantinopol!

INAINTEA CAMPANIEI

Un ultim demers. — Alianţa cu d. Stătescu.—Inceperea lupteî.

Un ultim demers

O dată constituit, comitetul de acţiune al alianţeî drapelisto fleviste, în urma stăruinţelor d-luî P. S. Aurelian, va comunica guvernuluî că dorinţa celor două grupărî aliate este ca să se facă o concentrare a tuturor forţelor liberale pe baza unuî program de principiî.

D. P. S. Aurelian va face aceasta cu gîndul ca să se înceapă nouî tratărî de împăcare între guvern şi grupurile aliate.

Acest discurs se face numaî de pură formalitate, căcî toţî sunt convinşî, — în urma declaraţiunilor făcute de d. Sturdza la ultima consfătuire a majorităţilor, — că guvernul nu vrea pace sinceră cu Aurelianiştiî, maî ales acum cînd sunt în combinaţie şi Fleviştiî.

Acest ultim demers pe lîngă guvern se va face, probabil, mîine, Miercurî, după consfătuirea ce se va ţine diseară la Drapelul *între grupurile aliate.*

Alianţa cu d. Stătescu

In acelaşî timp se va face un demers şi pe lîngă d. Stătescu, care va fi rugat să reintre în acţiune.

Cele două grupurî aliate vor oferi d-luî Stătescu,—la nevoe,— şi şefia, numaî să se alieze cu dînsele.

Drapeliştiî aŭ marî speranţe că vor cîştiga de partea lor pe d. Eugen Stătescu, cu atît maî vîrtos, că d. Al. Djuvara i-a asigurat că d. Stătescu este nemulţumit de d. Dim. Sturdza, maî ales de cînd a chemat în minister pe d. G. D. Pallade.

De alt-fel, chiar dacă d. Stătescu va refuza să reintre în acţiune, se zice că d. Djuvara ar fi făgăduit deja că intră în gruparea drapelistă.

Inceperea lupteî

Imediat după ce se va cunoaşte rezultatul demersurilor pe lîngă guvern şi pe lîngă d. Stătescu, rezultat de sigur negativ în ce priveşte demersul pe lîngă guvern, comitetul de acţiune va convoca o adunare generală a Drapeliştilor şi Fleviştilor ca să stabilească campania de luptă în contra guvernuluî.

Decî, pînă acum nu este încă nimic definitiv hotărît în privinţa lupteî parlamentare şi extraparlamentare în contra guvernuluî.

D. STURDZA LA PETERSBURG

In adevăr, nu ştiî ce să maî cugeţî.

Avurăm în 1896, abia şeapte lunî după venirea liberalilor la putere, chestiunea mitropolitană.

Era o chestiune mare. Neapărat, purtarea guvernuluî liberal în acea chestiune a zdruncinat temeliile Bisericeî şi a aruncat cea maî adîncă turburare în conştiinţa tuturor Romînilor.

Ajungînd, cum fatalmente trebuia s'ajungă, într'un impas, guvernul a fost silit să se întoarcă îndărăt, desfăcînd el însuşî ceea ce ce făcuse.

Dar orî cît de mare a fost această chestiune, era o chestie internă. Pe noî şi numaî pe noî ne privia atît atentatul săvîrşit asupra Bisericeî precum şi discreditul aruncat asupra Justiţieî. Urmările nu privesc pe nimenî altul de cît pe noî.

Cum însă ajunsese într'o situaţiune imposibilă, guvernul s'a retras.

In curînd guvernul nostru — acelaşî guvern ca în 1896 — se va găsi iarăşî într'o situaţie imposibilă, de astă dată însă, într'o chestiune cu mult maî gravă.

Vorbim de apropiata vizită la Petersburg a M. S. Regeluî.

Dacă această vizită s'ar face fiind la guvern d. Dumitru Sturdza şi partidul liberal, aceasta ar fi ca şi cum revizuirea sentinţeî Sinoduluî şi casarea întregeî procedurî judiciare înscenate contra Mitropolituluî Ghenadie s'ar fi făcut tot de guvernul Sturdza-Stătescu, care-l daduse în judecată, îl osîndise şi-l sechestrase.

O asemenea monstruozitate politică nu s'a făcut în 1896, într'o chestiune internă; şi se va face într'o mare chestiune externă, care nu ne priveşte numaî pe noî?

Incă o dată, nu maî ştiî ce să cugeţî.

OAMENÎ SUCIŢÎ

Toată lumea cu capul sănătos socoteşte că cea maî mare nenorocire a regimuluî liberal e unanimitatea sa din Parlament. Orî-cît de înapoiat ar fi partidul liberal, de multe şi marî greşelî ar fi fost scutit, dacă nu s'ar fi lăcomit la prea multă putere.

Mulţî ar fi fost dispuşî să creadă că liberaliî aŭ început să-şî înţeleagă greşala.

Dar 'ţî-aî găsit!

Nu e ocazie în care liberaliî, fie din orî-ce grupare, să nu vorbească cu admiraţie de unanimităţile parlamentare, ca şi cum aşa ar fi normal într'un regim parlamentar.

Maî deună-zî, un ziar liberal suspina din adîncul inimeî că, cu toate unanimităţile, partidul e dezbinat şi nu poate lucra.

Nu înţeleg oameniî ăştia că unanimităţile sunt tocmaî una din cauzele dezbinăriî?

Se vede că nu.

LEVANTIN

Scena s'a petrecut la Cameră. E nostimă şi de aceea ne-am hătorît să o relevăm.

D. Take Ionescu pronunţa magistralul săŭ discurs în chestia reformeî învăţămîntuluî. La un moment dat, oratorul aminteşte o dispoziţie ce era prevăzută în proectul săŭ de reformă, anume: ca ministerul de instrucţie să angajeze, pentru o serie de conferinţe, celebrităţî europene.

— Asta este o ideîe levantină, întrerupe d. Bianu.

Intreruperea aceasta face cea maî rea impresie printre deputaţî. Uniî din eî chiar sîsîesc pe întrerupător.

Atuncî d. Take Ionescu, surîzînd, spune adresîndu-se Camereî:

— Vedeţî, d-lor, cîtă dreptate aveam cerînd reformarea învăţămîntuluî superior în spiritul săŭ!

Aluzia era crudă.

D. Bianu se roşeşte pînă în urechî; deputaţiî fac haz.

Cine l'a pus pe d. Bianu să întrerupă?

DIN STREINĂTATE

Serbia

De o bucată de vreme, ştirile cele maî contrazicătoare circulă asupra Serbieî.

Aşa, pe de o parte se anunţă că relaţiunile Serbieî cu Bulgaria şi Muntenegrul sunt din cele maî încordate, pe de altă parte că Serbia e în termeniî ceî maî răî cu Turcia.

Ştirile acestea, vădit tendenţioase, sunt acum dezminţite într'un chip care e departe de a lămuri situaţiunea.

Din partea Bulgarieî, de pildă, se afirmă că relaţiile cu Serbia sunt din cele maî bune. Oficiosul «Mir» a publicat zilele astea un articol în care spune că, cu tot limbajul preseî independente bulgăreştî şi sîrbeştî, relaţiunile între guvernul din Sofia şi cel din Belgrad sunt frăţeştî şi cu totul mulţumitoare.

In ce priveşte relaţiile sîrbo-turceştî, se anunţă din Belgrad că sunt cordiale. Ca dovadă se citează faptul că regele Alexandru a decorat cu marele cordon al S-tuluî Sava pe primul adjutant al Sultanuluî, Said paşa, şi cu steaua «Tacove» pe Abdul Rezac-paşa, maestrul ceremoniilor palatuluî imperial.

In sfîrşit, se anunţă din Cetinge, că prinţul Nicolae al Muntenegruluî e dispus să extrădeze Serbieî pe fruntaşul radical şi fost deputat Ran o Taisicî, acuzat de crimă ordinară, dacă i se va dovedi vinovăţia acestuia. D. Taisicî e autorul uneî broşurî îndreptată contra dinastieî Obrenovicî; el e urmărit de guvernul sîrbesc ca autor moral al unuî asasinat.

Alianţa sîrbo-greacă

Ziarul parizian *Le Temps* primeşte din Belgrad o telegramă în care se spune că fostul prim ministru sîrb Suetomir Nicolaevicî (1894), amic personal al ex-regeluî Milan, se va duce în curînd la Atena ca ministru al Serbieî.

D. Nicolaevicî va avea misiunea să lege relaţiunî maî intime cu Grecia.

După părerea ex-regeluî Milan, Serbia şi Grecia ar putea, împreună, să împiedice propaganda bulgară în Macedonia.

Foreign.

TRIBUNA LITERARA

ALCOOLUL DIN PUNCTUL DE VEDERE al INDUSTRIEI şi al HIGIENEI

Conferinţă ţinută de Dl. Dr. ISTRATI la cercul studiilor umanitare din Capitală, în ziua de 13 Decembrie 1897. Amfiteatrul Bacalogiu, la Universitate.

Doamnelor, Domnilor,

Daţi-mî voie să încep prin a mulţumi d-lor membri şi cerculuî studiilor umanitare, carî prin simpaticul lor secretar, d-l. Greceanu, mi-a făcut aleasa onoare, de a mă fi pus în plăcuta poziţiune să vă întreţin astă-seară.

Nu voiŭ uita, de sigur, a vă mulţumi tuturor domniilor-voastre, d-lor nu numaî de a vă fi decis să aveţî răbdarea de a mă asculta, dar de a fi probat, prin venirea d-niilor-voastre aicea, că urmăriţî de aproape, că împărtăşiţî şi că susţineţî, ideile carî aŭ condus pe membriî de la cercul studiilor umanitare, să înceapă seria conferinţelor începute cu aceea a d-luî dr. Obreja, asupra *Alcoolismuluî.*

Alcoolismul, considerat nu numaî din punctul de vedere humanitar, dar cu deosebire din punctul de vedere naţional, e o adevărată calamitate şi Thomas Grimm a avut dreptate, a termina una din importantele sale cronicî, din un mic ziar, dar cel maî răspîndit din Franţa, servindu-se de o clasică frază a luî Gambeta, pentru a zice: *Alcoolismul, iată inimicul.*

Daţi-mî voe acum să trec direct la expunerea ce voiesc a vă face.

Avîntul ce a luat de o jumătate de secol Chimia, este nu numaî un lucru surprinzător, dar aproape necunoscut la nicî o ştiinţă. Nu e an, în care chimiştiî să nu descopere cu miile corpî nouî. Eî aŭ reprodus nu numaî o bună parte din ceî ce se găsesc în natură, dar aŭ făcut cu miile corpî nouî, carî nicî nu se aflaŭ la suprafaţa pămîntuluî.

Rolul Chimieî este un fapt atît de important, în cît nicî nu se maî poate concepe civilizaţiunea actuală fără această ştiinţă.

Suprimaţî Chimia, cu toate aplicaţiunile sale, şi veţî suprima orî ce posibilitate a buneî noastre stărî actuale.

Printre aceştî numeroşî corpî găsiţî de Chimie sunt mulţî carî, priviţî din punctul de vedere medical, aŭ o acţiune particulară asupra organizmuluî nostru, fapt ce se observă şi cu mulţî din corpiî ce se află în mod natural. Adesea-orî mediciî se plîng că cu progresele Chimieî se înmulţesc şi corpiî daunătorî sănătăţeî. Sunt în realitate şi oare-care afecţiunî nouî, datorite acţiuneî directe, saŭ carî se nasc printre lucrătoriî oare-cărora din aceştî corpî, ca: Fosforul, cauciucul, sulfura de carbon, etc.

Cu drept cuvînt însă şi chimiştiî le pot răspunde medicilor, că tocmaî un medic a descoperit corpul cel maî funest omenireî, din cauza abuzuluî ce se face cu el. Acesta e alcoolul.

Arnauld de Villeneuve, medic şi decan al facultăţeî de medicină din Montpellier, care trăia pe la finele secoluluî al 13-lea, e acel ce a descoperit alcoolul, distilînd vinul. El numi acest corp: Spirt de vin, şi pentru a ilustra oraşul săŭ îl maî numi şi: Spirt de Montpellier.

Se vede că şi mediciî de pe atuncî, ca şi ceî actualî, se entuziasmaŭ iute de virtuţile terapeutice ale unor producte chimice, căcî observăm că alcoolul fu îndată considerat ca un fel de *panacea universală* şi căpătă numele pompos şi meritat de: *eau de vie,* graţie căreî funeste ideî se permise de fapt a se scurta atîtea vieţî. A trebuit să treacă secolî ca ştiinţa să constate ceea ce bieţiî americanî, Pieile Roşiî, recunoscură îndată că: Apă de viaţă, era de fapt: Apă de foc, cum aŭ numit cu drept cuvînt eî alcoolul.

Imaginaţia aprinsă a specialiştilor din acea epocă, era atît de mare, în cît eî începură a crede că alcoolul ar fi un fel de: Elixir de viaţă lungă. Ast fel că din: Aqua vitae, Raymond Lulle făcu o: *quanta essentia.* Eî credeaŭ că alcoolul ar fi constituind mijlocul de a prelungi viaţa, după cum credeaŭ că vor găsi şi mijlocul de a transforma metalele în aur.

Entuziasmul pentru alcool crescu din ce în ce, pînă cînd în secolul al 15 şi al 16 lea ajunsese la apogeŭ. Se zicea: «Alcoolul împrăştie melancolia, înveseleşte inima, purifică comprehensiunea şi luminează spiritul. El fortifică tinereţea şi resuscită pe bătrînî. Ajută digestiuneî, previne cecitatea, împ ăştie s'abiciunile inimeî, împiedică tremurăturile mîinilor, ruptura arterelor marî, vaselor şi ramolirea măduveî.» Cu ast-fel de certificat, mă mir că nu s'a băut maî mult. Cu alte cuvinte, el ar avea toate însuşirile bune, ar fi cu adevărat: Panacea universală, contra boalelor şi pentru a prelungi viaţa; pe cînd de fapt s'a constatat tocmaî contrariul şi anume că el produce rele pe carî se susţinea tocmaî că le ar împiedica.

Dacă în secolul nostru nu se maî credea în alcool ca în o panacea universală, totuşî se susţinea de specialiştiî în ale bu-

www.dacoromanica.ro

cătăriei, aceştĭ chimişti practicĭ şi adesea atît de utilĭ că: «Alcoolul este monarchul lichidelor şi ridică la cele de pe urmă grad excitaţiunea patlatului». (Brill-Sav.)

Şi de unde în therapie alcoolul juca un mare rol, pînă în prezent chiar, iată că acum el este şi de aicĭ detronat ca răŭ-făcător.

Care din ceĭ ce aŭ făcut odată cu mine studiile medicale nu-şĭ aduc aminte de recomandaţia de a da alcoolul tificilor cu deosebire. Chiar în epidemia din urmă, cîţĭ medicĭ nu aŭ prescris încă alcoolul ca tonic, ca cordial, ca aliment ternal, etc. Dar iată că de curînd, în 1896, d. Aboot de la Filadelfia, a dovedit că microbii patogenĭ, incapabilĭ de a da moartea animalelor sănătoase, din contră ucideaŭ animalele intoxicate cu alcool. D. Delearde, a dovedit de asemenea, tot de curînd, că nu a putut obţine imunizarea cu virusurĭ saŭ toxine, la animalele supuse regimului alcoolic. Rezultă decĭ că alcoolul scade coeficientul de rezistenţă. Aceasta explică în de ajuns pentru ce în timpul diferitelor endemiĭ saŭ epidemiĭ, beţivii daŭ cel mai mare contingent al mortalităţeĭ, de oare ce eĭ sunt mai dezarmaţĭ faţă cu aceştĭ inimicĭ comunĭ prin faptul coeficientului lor de rezistenţă e foarte scăzut.

De cînd Magnus Huss, pentru prima dată, a arătat relele abuzului băuturilor cu alcool şi pînă în zilele noastre, s'a văzut că nu e calamitate mai mare ca alcoolismul.

Alcoolismul ucide anual la New-York peste 12 ⁰⁰/₀₀ din populaţie.

Alcoolismul cronic, ucide cu zecile de miĭ, în fie-care an, în ţările de la Nord; ast-fel că numai în Rusia, după Turgenief, mor peste 100,000 de oamenĭ din această cauză.

Nu voiŭ căuta să tratez de loc chestiunea alcoolismuluĭ din punctul de vedere propriŭ zis medical, căcĭ nu am nicĭ competinţa necesară, ne maĭ practicînd medicina, şi în urmă aţĭ avut ocaziunea să ascultaţĭ interesanta comunicaţiune a simpaticului şi alesuluĭ nostru coleg d. dr. Obreja. Voiŭ spune numaĭ că alcoolul nu se mărgineşte a deprava şi ucide individul, dar depravează şi ucide rasa. El timpeşte omul, îl face vicios şi neproductiv, îi scade virilitatea şi copiĭ săĭ sunt idioţĭ şi epileptici. Morel a arătat, că la prima generaţie se observă imoralitatea, depravaţia şi abrutismentul moral. La a doua generaţie se observă accesele maniace şi paralizia generală. La a treia se constată hipochondria, lipemania şi tendinţele la omucidere. In fine la a patra generaţie se observă că copiiĭ se nasc idioţĭ saŭ imbecilĭ.

Următorul exemplu datorit d luĭ Pellmann, profesor la Universitatea din Bonn, e clasic: «O femeie, Ada Jurke, născută la 1740 şi moartă la începutul secoluluĭ nostru, a fost alcoolică, şi-a petrecut viaţa eĭ în beţie, hoţie şi vagabondangiŭ. Urmaşiĭ cari s'aŭ tras din această femeie: fiĭ. nepoţĭ, stranepoţĭ, etc., aŭ numărat 324 indivizĭ. Din aceştia d. Pellmann a putut reconstrui existenţa şi istoria a 709 indivizĭ, clasaţĭ de el după cum urmează: 106 aŭ fost născuţĭ în afară de căsătorie, 64 aŭ fost pensionarĭ aĭ azilurilor de cerşetorie, 142 aŭ fost pentru cerşetorĭ, 181 aŭ fost femeĭ publice, şi 76 aŭ fost condamnaţĭ pentru crime, din carĭ 7 pentru omor. In 70 de anĭ această familie de alcoolicĭ a costat pe Stat, ca ajutor dat celor lipsiţĭ, întreţinere în închisorĭ şi pagube aduse de aceştĭ membriĭ aĭ societăţeĭ, o sumă socotită la maĭ mult de 6 milioane leĭ!»

Ce trebue să ne aşteptăm de la ţările în cari ast-fel de femeĭ se numără cu zecile de miĭ? Din nenorocire la noĭ între săteni şi la mahalale, femeile ce beaŭ şi beaŭ mult şi des, sunt cu mult maĭ numeroase de cît putem să credem. Aicĭ e răul, aicĭ e adevăratul pericol naţional.

După Neison, la vîrsta de 20 anĭ, un om sobru poate să trăiască încă 44 anĭ. Acelaşĭ om la 30 anĭ, poate spera să trăiască încă 36 anĭ. Dacă e alcoolic, în cazul prim, nu poate spera de cît la 16 anĭ şi în cazul al doilea numaĭ la 14 anĭ.

Coeficientul lor de rezistenţă e dar atît de scăzut, în cît cea maĭ mică cauză morbidă îi seceră fără milă. Ce voiţĭ, totul se plăteşte în această lume; orĭ-ce exces îşĭ are în el însuşĭ pedeapsa sa. Alcoolul iartă mult maĭ puţin ca orĭ-ce exces de altă natură.

Iată de ce sinuciderile cresc pînă la o proporţie spăimîntătoare. Statistica arată că 10 la sută din sinucişĭ se datoresc alcoolismuluĭ. Se uită însă a ni se arăta quantumul, cu mult maĭ mare, al sinucişilor, datoriţĭ tot alcoolului, în faza în care el nu a produs leziunĭ hotărîte, dar cînd de fapt, luase energia necesară vieţeĭ regulate, scăzînd forţele morale şi încrederea în bine şi în sine, fără care viaţa nu e posibilă.

Adăogaţĭ că jumătate din criminalĭ sunt dovediţĭ —spre exemplu în Germania— ca datoriţĭ beţieĭ, şi atuncĭ ne vom da seama cît e de mare răul. La noĭ, proporţia acestor criminalĭ trebue să fie cu mult maĭ mare. In teză generală, Romînulnu ucide de cît cînd îşĭ pierde capul, prin beţie. Poporul nostru, are firea dulce, afectuoasă, e poet în simţirea şi sufletul săŭ. A trebuit să vie pe capul săŭ alcoolul, pentru a-ĭ infiltra răul în suflet, a-l face ucigaş, el, înzestrat cu o fire atît de nobilă.

Chestiunea alcoolismuluĭ e cu atît maĭ importantă la noĭ şi cu atît maĭ primejdioasă pentru viitorul nostru, cu cît populaţiunea noastră rurală se nutreşte maĭ răŭ decît orĭ şi unde. Şi se ştie de mult că o populaţiune cu cît se hrăneşte maĭ răŭ, cu atît e maĭ supusă alcoolismuluĭ. Această observaţiune se datoreşte cu deosebire mareluĭ chimist: Liebieg, care ne spuse de mult că: «Uzul rachiuluĭ, nu e cauza, dar efectul mizerieĭ. Este o rară excepţie ca un om bine hrănit să devie băutor de rachiŭ. Dar cînd muncitorul cîştigă maĭ puţin prin lucrarea sa decît îi trebue pentru a-şĭ procura alimentele necesare întreţinereĭ sale, atuncĭ o necesitate imperioasă, inexorabilă, îl forţează a recurge la rachiŭ.» Acest fapt e de o importanţă capitală pentru noĭ. Făceţĭ socoteală cît cîştigă săteanul nostru şi veţĭ vedea că Liebieg avea mare dreptate.

D l G. Wyrouboff spuse de mult (1869) acelaşĭ lucru despre cauza beţieĭ în Rusia (La Philosophie Positive, T. 4.):

«Pretutindenĭ aceeaşĭ cauză produce acelaşĭ efect. Mizeria, rezultînd din cauza lucruluĭ răŭ şi cu deosebire neregulat retribuit, acesta este marele germene, în Rusia, care naşte beţia.» Şi maĭ departe: «Incertitudinea viitoruluĭ este cauza dominantă care împinge pe oamenĭ la neregularităţĭ.»

Adăogaţĭ la aceasta relele deprinderĭ, ignoranţa răuluĭ ce fac şi obiceiul dobîndit şi veţĭ vedea cît e răul de răspîndit.

La Cîmpina, printre sărmaniĭ ce caut, Duminicele, maĭ ales în timpul vereĭ, cînd am avut pînă la 76 bolnavĭ, afirm că cel puţin 80 la sută sunt alcoolicĭ. Se observă din nenorocire multe tipurĭ de idioţĭ printre copiiĭ ce se ridică. Nu pot uita pe unul de 11 anĭ, abrutisat cu desăvîrşire şi care de la vîrsta de 4 anĭ bea regulat ţuică pînă se îmbăta, cu deosebire toamna cînd adormia zilnic lîngă cazanul cu ţuică. Aceste fapte teribile sunt cu mult maĭ răspîndite de cît putem crede.

Cu drept cuvînt ne spune, d. dr. Felix, că alcoolismul s'a întins cu deosebire de cînd s'a înmulţit povernele. Tot d-sa ne maĭ spune iarăşĭ că: «Capitala dă tonul şi în ceea ce priveşte consumaţia de alcool, în diferitele sale forme». Şi că: «Bucureştenii beaŭ, în termen mediŭ, cel puţin de treĭ orĭ cît beaŭ locuitoriĭ altor comune». Cît trebuie să se bea, cînd tot d-sa ne spune că: «Prin comunele rurale se bea asemenea la toate ocaziunile: cînd lipseşte pofta de mîncare, cînd se întîlnesc şi se cinstesc duoĭ prietenĭ saŭ rude, cînd se începe şi cînd se termină vre-o daraveră oarecare; se bea la cîrciuma din sat şi la cîrciumile din oraşe cu ocaziunea tîrgurilor şi tîrguelelor ordinare, şi se bea acasă la facerĭ şi la lehuzie; toţĭ beaŭ la botez, la nuntă, la înmormîntare, la ziua onomastică, în ziua de sărbătoare».

(Va urma)

Litere, Ştiinţă, Artă

SARULUI PELADAN

Poezia de maĭ jos a fost citită de autor, Sarului Péladan, la banchetul dat la Capşa, după conferinţa de Vinerĭ 30 Ianuarie.

Din templul arteĭ ideale,
Aĭ apărut Sar Péladan,
Subtil, eroic, suveran,
Cu teoriĭ transcedentale.

Distrugĭ cohorte infernale,
Ca un superb magician,
Profet divin asirian
Din epoce patriarchale.

Şi verbul tăŭ să ilumine
Artiştiĭ ţărilor latine
Cu raze de-astre de topaz,

Sub cer brodat în diamante,
Lăsînd mulţimea în extaz
Ca Wagner, Leonard şi Dante.

Alexandru Obedenaru.

INFORMAŢII

Tr. Djuvara isgonit de Sultan

Neue Freie Presse *primeşte din Constantinopol următoarea telegramă, despre care vorbim în pagina intîia*:

Tratatul de comerţ romîno-turc care deja de mult a fost votat de Camerile romîne aşteaptă aci de şease săptămînĭ sancţiunea Sultanuluĭ. Comerţul romînesc este ameninţat de marĭ pagube fiindcă acum apasă asupra făineĭ romîneştĭ o supra-taxă, pe cînd tratatul conţine în această privinţă o clauză favorabilă.

Din pricina aceasta, în ultimele săptămînĭ, *nu s'a putut încărca, la Constanţa, nicĭ un sac de făină pentru Constantinopol.*

Ezitarea Sultanuluĭ de a sancţiona tratatul se explică printr'o antipatie faţă de ministrul romînesc, Djuvara.

Se impută acestuia că a turburat bunele relaţiĭ romîno-turce maĭ ales fiind-că, în timpul răsboiuluĭ, cu de la sine putere, a permis societăţilor de navigaţiune greceştĭ, carĭ circulă în apele turceştĭ, să arboreze pavilionul romîn.

Sultanul ar fi declarat că nu va sancţiona tratatul de comerţ pînă ce d. Djuvara nu va fi rechemat.

———

Aflăm că d. Dim. Sturdza a suferit o nouă înfringere cu mişcarea diplomatică pe care voia s'o facă acum cîteva zile.

———

Mariĭ industriaşĭ, precum şi comercianţiĭ marĭ de vinurĭ din Bucureştĭ, sunt pe cale de a se constitui în cîte un sindicat ca să'şĭ apere maĭ bine interesele.

De asemenea şi vechia societate agricolă din Craiova se reorganizează acum şi împreună cu comercianţiĭ şi industriaşiĭ din Oltenia vor înfiinţa un sindicat.

———

Se atribue d-luĭ G. Palladi, ministrul justiţieĭ, intenţiunea de a înlocui pe d. St. Stătescu, procuror general pe lîngă Curtea de Apel din Capitală, prin d. Căluneanu, fost secretar general al ministeruluĭ domeniilor.

D. Stătescu va fi, se zice, permutat la Craiova în locul d-luĭ Columbeanu.

———

D. dr. Bejan, medic la Institutul Grigorian, a fost înlocuit prin d. dr. Negură.

Interview-expres

Am întîlnit erĭ la Capşa pe d. deputat Politimos şi l'am întrebat:

— Cînd începeţĭ tratările cu guvernul?

— Lasa-mă, domnule, cu guvernul ăsta. La consfătuirea noastră de Duminecă s'a hotărît, cu majoritate de voturĭ, alianţa cu Drapeliştii, cu condiţie ca gruparea noastră să nu maĭ trateze direct cu guvernul.

— Numaĭ cu majoritate de voturĭ?

— Da, domnule. Eŭ şi alţĭ doĭ am fost contra alianţeĭ; eŭ am spus d-luĭ Fleva: — D le Fleva, pînă acum am fost cinstiţĭ, nimenĭ nu ne-a putut imputa nimic; eŭ cred că ar fi bine să mergem drept pe calea noastră ca o grupare independentă, liberal-democratică.

— Cine a maĭ fost în contra alianţeĭ?

— D-niĭ A. Arion şi Scorţeanu.

— Dar de ce aĭ fost în contra alianţeĭ?

— Mă tem de dezerţiunĭ. Aşa aŭ maĭ deserta de la noĭ d-niĭ Arghir, Igiroşeanu şi Delimarcu; cine ştie dacă n'or maĭ deserta acum şi alţiĭ, carĭ ţin să se împace cu guvernul.

———

D. deputat Politimos a anunţat că va combate proectul de lege pentru recunoaşterea de persoană morală a Societăţeĭ Centrale Agricole, proect pe care d-sa l'a semnat din greşeală.

———

Aflăm că comitetul de acţiune al Drapeliştilor a renunţat de-o camdată la ideia de a se da un banchet pentru pecetluirea alianţeĭ drapelisto fleviste.

Aceasta din cauză ca să nu se interpreteze acest banchet drept o demonstraţie zgomotoasă în contra guvernuluĭ.

———

In adunarea generală a Societăţeĭ Preseĭ, de la 1 Februarie curent, următoarele persoane aŭ fost aclamate, în unanimitate, membri de onoare:

B. P. Haşdeu, Nicolae Ionescu, N. Filipescu, V. A. Urechiă, Al. V. Beldiman, P. S. Aurelian, Gr. Tocilescu, G. Panu, Emil Costinescu, C. Dimitrescu-Iaşi şi I. G. Bibicescu.

———

Monumentul luĭ Ion Brătianu

Convocarea comitetuluĭ pentru ridicarea unuĭ monument luĭ Ion Brătianu a fost un truc *pus la cale de către colectiviştii de la guvern, spre a avea o consfătuire asupra situaţieĭ partiduluĭ, împreună cu d niĭ Aurelian şi d. Fleva, carĭ, împreună cu d-niĭ D. Sturdza, Gogu-Cantacuzino, Eug. Carada, Stolojan şi alţĭ, fac parte din comitet.*

D. Cantacuzino convoacă

Convocarea a pornit de la d. Gogu Cantacuzino şi întrunirea preliminară a avut loc Duminecă, la 3 ore, în localul Creditului funciar rural.

Iniţiatorul convocăreĭ avea o singură teamă: ca nu cum-va d. Fleva să refuze de a azista.

S'aŭ făcut deosebite inzistenţe ca să se congingă d. Fleva spre a lua parte. D. Fleva, luînd şi avizul prietenilor săĭ, a mers la creditul rural.

D. Sturdza, care aflase decizia d-luĭ Fleva, la auzul sosireĭ sale, se repede la scară, unde aşteptă pe tribun.

Sosirea d-luĭ Fleva

D. Fleva apare la orele 3. D. Sturdza se repede la d-sa şi-ĭ strînge mîna cu efuziune.

Insoţit de d. preşedinte al consiliuluĭ, d. Fleva îşĭ face apariţia în salonul unde se ţinea întrunirea. D. Gogu Cantacuzino, cel d'întîĭ, se scoală pentru a-ĭ da mîna, ceea-ce fac apoĭ pe rînd şi ceĭ l'alţĭ.

D. Fleva dă mîna cu toată lumea, numaĭ cu d. Stolojan nu.

Ministrul domeniilor se adresează atuncĭ d-luĭ Fleva:

— Dar mie nu-mĭ daĭ mîna, d-le Fleva?

— Nu, răspunde tribunul. Cînd mă voiŭ împăca politiceşte cu d-v, cu toţĭ, atuncĭ mă voiŭ împăca şi personal cu aceia cu carĭ sunt certat.

Apoĭ d. Fleva, întorcîndu-se spre d. Aurelian, îi zice încet: — Dacă n'aş fi dat mîna luĭ Sturdza?...

Amiciĭ ast-fel întruniţĭ aŭ început apoĭ discuţia.

———

Patria din Cernăuţĭ anunţă că ţăranii romînĭ din Bucovina manifestă un interes atît de viŭ pentru întrunirile electorale convocate de d. deputat dr. G. Popovicĭ, în cît acesta s'a hotărît a cutriera maĭ multe comune rurale ca pretutindenĭ să ţină cîte o întrunire.

———

Comitetul pentru ridicarea statueĭ luĭ Ion Brătianu a decis ca statuia să fie aşezată şi desvăluită în cursul acestuĭ an, serbîndu-se în acelaşĭ timp şi jubileul de 50 anĭ al revoluţieĭ de la 1848.

———

D. Costică Stoicescu a refuzat să primească însărcinarea de comisar general al Romîneĭ la expoziţia din Paris, sub cuvînt că nu poate renunţa la numeroasele-ĭ afacerĭ de advocat ocultist, pe carĭ le are în Capitală.

———

Erĭ s'a efectuat în Galaţĭ tragerea loteriei spitaluluĭ *Elisabeta Doamna, Caritatea Gălăţeană.*

Iată numerile cîştigătoare:

Leĭ 12,000, No. 259849.
« *8.000*, No. 158642.
« *5,000*, N-rile 148026 120863.
« *1.000*, N-rile 75619 35063 161328 75084 256787 194965 259514 260627 63612 81868.

Leĭ 500, N-rile 207402 137729 187144 145180 244919 54974 197491 267286 275674 138170.

Leĭ 200, N-rile 124303 61135 230851 244314 156281 16453 32561 19214 159556 251379.

Leĭ 100: Numerile 293873 266398 45037 274640 266122 207260 247743 210794 168310 86856 128846 191709 214674 220189 175942 294971 216660 81220 152220 26485 114309 224978 239590 298902 101208 179520 106669 151757 75031 205150.

———

Administraţia ziaruluĭ nostru primeşte zilnic numeroase scrisorĭ, din toate oraşele ţăreĭ, prin carĭ i se cer din broşurile ce am dat ca supliment şi carĭ conţineaŭ noile taxe impuse de legea patentelor a d-luĭ G. Cantacuzino.

Fiind că s'a epuizat toţ numărul acestor broşurĭ — de şi aŭ apărut maĭ multe miĭ — pentru a satisface cererile ce ne sosesc vom începe a publica în supliment, pentru fie care oraş a-parte, textul legeĭ patentelor. Mercurĭ vom publica taxele ce se impun în Capitală. Vom urma regulat pentru cele-l'alte oraşe, reşedinţe de judeţe.

Cronica Judiciară

Joc la loterie.—Un loz municipal ars eşit la sorţĭ.—Un cîştig neaşteptat de 50.000 de leĭ.

D-na Varvara Enescu, domiciliată acum în Bucureştĭ, trăia altă dată la moşie, avînd în posesiunea sa cîte-va lozurĭ municipale. Se vede că pentru d-na Enescu, biletul de loterie nu era speranţa săracului, căcĭ în curs de maĭ mulţĭ anĭ de a-rîndul, nicĭ nu s'a sinchisit măcar să consulte listele de tragere la sorţĭ. Maĭ acum doĭ anĭ, venind din întîmplare prin Bucureştĭ, dă şi un tîrcol pe la primărie să vadă nu care cum-va o fi eşit vre-un bilet gol. Cînd colo ce să vezĭ, unul din lozurile sale ieşise cu 100 de leĭ, iar cel-l'alt cu 50,000 de leĭ. Primăria se grăbeşte să-ĭ achite pe cel cu 100, făcînd nazurĭ pentru cel de 50.000.

De ce?

Eĭ, aicĭ se vede nepăsarea d-neĭ Enescu.

D-sa uitase lozurile municipale în dosul sobeĭ şi unul din ele se pîrlise atît în cît se făcuse bucăţĭ şi nu prea i se cunoştea numărul.

Primăria trimite pe d-na Enescu să îndeplinească formalităţile de publicaţiunĭ şi altele ca pentru titlurile furate saŭ arse.

D-na Enescu refuză şi se adresează direct tribunaluluĭ, cerînd ca şi pentru orĭ-ce creanţă condamnarea primărieĭ la plata sumeĭ de 50.000 de leĭ.

Tribunalul e de aceeaşĭ părere cu primăria, respingînd acţiunea d-neĭ Enescu.

Afacerea a venit la Curtea de Apel din Bucureştĭ, secţia 3-a. După lungĭ dezbaterĭ şi după o divirgenţă, Curtea dă dreptate d-neĭ Enescu, însărcinînd treĭ experţĭ cu verificarea lozuluĭ ars. D-niĭ Carol Göbl, Mützner şi Creţeanu, şeful atelieruluĭ de la bancă, însărcinaţĭ cu această misiune, aŭ depus un raport favorabil pentru d-na Enescu.

Sîmbătă s'a înfăţişat din noŭ această afacere. S'a citit raportul experţilor. După ce d. St. Şoimescu, avocatul primărieĭ, presintă oare cari obiecţiunĭ, la care respunde d. V. Lascar, avocatul reclamanteĭ, Curtea admite acţiunea d neĭ Varvara Enescu, condamnînd primăriea să'ĭ plătească suma de 50.000 de leĭ, plus dobînda de la intentarea acţiuneĭ.

D-na Enescu primeşte sentinţa cu aceeaşĭ nepăsare ce a depus-o la încasarea lozuluĭ. Să notăm în treacăt că lozul cu 50.000 de leĭ a eşit la sorţ la 1 Maiŭ 1886. Ceĭ carĭ s'aŭ bucurat maĭ mult de reuşita procesuluĭ aŭ fost aproziĭ. Francii curgeaŭ droaie din mîinile d-neĭ Enescu.

Noblesse oblige.

***

Tribunalul de comerciŭ a declarat în stare de faliment firmele:

1) Isac Silberstein, făinar.
2) Iohan Flach, măcelar.

„EPOCA" IN PROVINCIE

BACĂUL

In cişlegele de iarnă

Bacăul, inima Moldoveĭ, este netăgăduit unul din cele maĭ plăcute oraşe ale ţăreĭ noastre.

Vara, aĭ: un aer curat, căcĭ toate miasmele oraşuluĭ sunt măturate în josul văilor Bistriţeĭ şi Siretuluĭ de către curentele de aer ce bat regulat în tot timpul anuluĭ; apa Bistriţeĭ, unde poţĭ să te răcoreşti de caniculă; nopţĭ frumoase luminate de un cer înstelat neîntrecut de limpede şi în fine împrejurimile pitoreştĭ, unde dumbrăvile şi cringurile din lunca Bistriţeĭ îţĭ oferă colţurĭ de pămînt odihnitoare pentru sufletele ostenite de emoţiunile zilnice.

Iarna, numaĭ puţin, poţĭ petrece minunat la Bacăŭ.

Am avut ocazie să văd Bacăul în sărbătorile de iarnă şi pe dată am rîvnit încumetarea de a spune şi altora rostul temeinic al Bacăoanilor.

Este un popor cu caracter, cel de la Bacăŭ. La eĭ, munca este muncă, petrecerea este petrecere. Nicăerĭ nu se vede maĭ bine naiva preocupare de a petrece inofensiv.

De unde în alte locurĭ balurile sunt un loc unde doamnele vin numaĭ să «epateze» lumea cu luxul toaletelor lor, aci vezĭ doamne şi domnişoare din cele maĭ gingaşe, care îmbrăcate simplu sunt preocupate numaĭ de a-şĭ arăta perfecţiunea manierelor şi corectitudinea dansuluĭ, obţinînd ast-fel adevăratul succes la care trebue să rîvnească orĭ cine înţelege rostul lumeĭ.

Nu maĭ puţin cavaleriĭ sunt ireproşabilĭ. Urbanitatea cea maĭ perfectă a manierelor şi atitudenea cea maĭ respectoasă face dintr'înşiĭ ceĭ maĭ «chic du monde copurchic» din tineretul nostru. Dănţuitoriĭ corecţĭ şi îndemînaticĭ, eĭ aŭ făcut din danţurile aclimatate la Bacăŭ o adevărată artă. Şi, cu asta toată lumea este atît de bonenfant în cît auzĭ vorbă opt zile despre dansurile de la ultima serată a clubuluĭ militar, pe cînd în alte oraşe de provincie se ţese numaĭ intrigĭ, de la o petrecere la alta şi se creează legende, carĭ maĭ de carĭ maĭ gogonate.

Toate acestea, mie unul, îmĭ prezintă atîta farmec, în cît mă apucă gînduri negre cînd mă gîndesc că trebue, în curînd, să reintru în mormîntul tîrguluĭ meŭ de reşedinţă.

ŞTIRI MARUNTE

* Duminică seara, pe la orele 7, în tramvaiul electric cu No. 8, era să se întîmple un accident destul de grav, din cauza neglijenţeĭ celor de la direcţiunea companieĭ nouă de tramvaiurĭ.

Pe cînd o doamnă sta pe bancă, o flacără imensă a înconjurat-o din toate părţile, din cauză că, fiind ruptă cu desăvîrşire grilajul de apărare, prin frecare luase foc cărbunii.

Doamna, al cărui nume nu'l cunoaştem, a voit să sară imediat din tramvaĭ, care mergea cu o mare vitesă.

Din fericire, un domn pasager a putut-o opri, evitînd ast-fel mare nenorocire.

Panica produsă în vagon, de flacăra puternică ce izbucnise, e indescriptibilă.

E suficient să adăogăm că toţĭ pasagerii ziceaŭ: «In viaţă nu voiŭ maĭ merge cu tramvaiul electric.»

E pentru a doua oară cînd atragem atenţiunea direcţiuneĭ tramvaiurilor şi poliţieĭ, pentru mersul neregulat, scandalos chiar, şi pentru consecinţele grave pe carĭ pot să le aibă pasageriĭ din cauza deteriorăriĭ vagoanelor.

* In adunarea generală de Duminică, societatea Preseĭ a ales o comisiune compusă din d niĭ B. P. Haşdeu, Delavrancea, I. Popescu, T. Pizani şi S. Pauker pentru redactarea unuĭ anuar al Societăţeĭ.

* D-niĭ Iacob Trandafirescu, P. Băniescu şi I. P. Grădişteanu aŭ fost aleşĭ membri în consiliul comunal al oraşuluĭ Cîmpu-lung.

* Consiliul general al judeţuluĭ Fălciŭ este convocat în sesiune extraordinară pentru ziua de 5 Martie.

* Iată numele persoanelor carĭ aŭ trimis, pînă acum, obiecte pentru tombola baluluĭ Societăţeĭ «Preseĭ»:

D-nele General Berendeĭ şi A. Stolojan; d-niĭ Sigmund Prager, Jean Giuris, C. Amărăşteanu, Solomon Hecter fiŭ, Dimitrie Petrescu, Iordache N. Ionescu & C-ie, O. & H. Müller, T. D. Creţulescu, cofetar, Gabriel Poloni, A. Altîn, Leon Alcalay, Socec & C-ie, Z. Marcarian, controlor C. F. R. şi Philipp Haas & fiŭ.

* D. colonel Hristodorescu a fost numit comandant al artilerieĭ cetăţeĭ Bucureştĭ, în locul d-luĭ colonel Teĭ, transferat la brigada de artilerie din Galaţĭ.

Serbarea de la 24 Ianuarie

Am publicat la timp darea de seamă a serbăreĭ zileĭ de 24 Ianuarie.

Dăm aicĭ, în rezumat, şi discursul pronunţat de amicul nostru, d. N. Cosăcescu, la banchetul ce a avut loc, cu această ocazie. D-sa a toastat pentru foştiĭ profesorĭ.

Domnilor,

Ridic paharul meŭ pentru foştiĭ profesorĭ.

După ce deviĭ părinte numaĭ, poţĭ aprecia şi înţelege emoţiunile şi grijile părinţilor tăĭ; după ce deviĭ profesor, înţelegĭ sentimentele şi emoţiunile foştilor profesor, pricepĭ idealul care i-a călăuzit, în munca lor.

De sigur, la început, eraŭ uniĭ, pe carĭ vremea îĭ apucase maĭ puţin pregătiţĭ. In trecerea noastră repede, de la o stare veche la o stare nouă, cu totul diferită, se simţeaŭ multe lipsurĭ. Dar dacă, pe icĭ pe colo, era maĭ puţină ştiinţă, era însă mult entuziasm, era o însufleţire puternică, care agita întreg organizmul nostru social. Sub impulsia acesteĭ însufleţirĭ, pentru un ideal măreţ, s'a făcut unirea ţărilor surorĭ.

Dascăliĭ aŭ continuat apoĭ lucrarea, cimentînd, zi cu zi, legăturile de unire şi pregătind Romînia de astăzĭ.

In societatea modernă, profesorilor li este dată sarcina de a păstra vie amintirea faptelor marĭ şi a lega trecutul cu viitorul: uniĭ întreţinînd focul sacru al iubireĭ de neam, iar alţaĭ scrutînd legile naturei, pentru a deschide omenireĭ calea progresuluĭ şi a pune, la îndemîna omuluĭ, nouĭ mijloace de traiŭ.

Puterea legilor şi a regulamentelor se opreşte în faţa catedreĭ. Aicĭ dascălul încetează de a fi un simplu salariat: el devine un apostol al umanităţiĭ şi al ştiinţeĭ, saŭ apostolul iubireĭ de neam.

De cîte orĭ noĭ, sub farmecul cuvîntăriĭ dascăluluĭ, nu uitam locul unde ne aflam, şi vedeam crescînd Gloria Romeĭ saŭ urmăriam cu emoţiune luptele Romînilor, cu puterniciĭ lor vecinĭ.

De aceea, domnilor, ridic paharul pentru foştiĭ noştri dascălĭ, pentru aceĭ carĭ ne-aŭ inspirat respectul de adevăr şi dreptate, iubirea de ştiinţă, de patrie şi de neam

NUVELA

ANONIMA

Aşĭ voi, o scumpa mea prietenă, să uit numele tăŭ!

Şi în adevăr îl uit acest nume care, de nişte naşe proaste, a fost dat şi altor persoane. Nu 'mĭ maĭ aduc aminte de silabele care te înfăţişează; şi îmĭ voiŭ imagina— căcĭ trebuie cu toate astea să aĭ şi tu un nume — voiŭ alege unul care să asemene cu noaptea părului tăŭ, scumpa mea, saŭ cu carminul buzelor tale iubita mea, saŭ cu azurul ochilor tăĭ, adorata mea!

Lasă-mă să mă gîndesc.

Lucrurile astea sunt foarte serioase, şi decĭ trebuie să fim cu cea maĭ mare băgare de seamă.

Să vedem, cum aĭ putea să te numeştĭ tu?

Pentru că întunecata splendoare a nopţeĭ încoronează fruntea ta palidă, mi se pare că nu ar fi discordant să te numesc Noapteĭ! Dar dacă observ bine lucrurile, tu aĭ părul maĭ negru de cît Noaptea; trebuie dar să caut alt-ceva.

Să zic că tu eştĭ un trandafir roşu ca flăcăra foculuĭ?

Ah! Guriţa ta este maĭ drăgălaşe şi atrăgătoare de cît purpura trandafirilor! Şi nu e nimic maĭ natural a gîndi, cînd tu întîrzĭĭ să viĭ la întîlnire:

«Pentru ce nu se arată încă, steaua sombră scăldată în albastru?»

Ştiŭ bine că privirile tale sunt maĭ cereştĭ de cît cerul; ar fi să înjosesc privirele ochilor tăĭ dacă m'aşĭ uita la cele maĭ frumoase astre.

Ah! cît de mare e nedumerirea mea!

Eĭ bine! pentru că tu eştĭ drăgălaşe saŭ maĭ adorabilă de cît tot ce este superbul negru al nopţeĭ, purpura şi azurul, pentru că cele maĭ frumoase lucrurĭ nu'ţĭ seamănă de cît spre a fi umilite că nu'ţĭ seamănă în destul, nu voiŭ maĭ căuta să te desemnez prin incomplecte numirĭ.

Şi ca tu să porţĭ un nume în adevăr demn de perfecţiunea ta, un nume aşa de incomparabil ca părul tăŭ, scumpa mea, ca guriţa ta, iubita mea, ca ochiĭ tăĭ, adoata mea, te voiŭ numi simplu: «tu!»

C.

www.dacoromanica.ro

PROCESUL ZOLA

— Serviciul AGENTIEI ROMINE —

ŞEDINŢA A ŞEAPTEA

Orele 12 şi jum. noaptea

Paris, 2 Februarie, -- Fizionomia împrejurimilor palatului prezintă un aspect destul de animat între orele 11 şi 12.

Prinţul Henri d'Orleans, sosit în faţa palatului, nu poate să pătrunză, de oarece n'are carte de intrare.

Publicul, văzînd trăsura d-luĭ Zola, scoate un strigăt imens de nemulţumire. Publicul este dat înapoĭ de poliţie.

Ofiţeriĭ carĭ sosesc sunt aclamaţĭ cu strigătele de: Trăiască armata! Trăiască Franţa!

Colonelul Picquart este primit cu strigăte de: Trăiască Picquart! Jos Picquart! Jos trădătoriĭ!

Culoarele palatuluĭ sunt maĭ puţin animate de cît în zilele precedente.

Intrarea d-luĭ Zola se face fără incident.

Sala de audienţă este maĭ puţin plină de cît în primele zile şi o linişte relativă domneşte în sală.

Scrisorile d-luĭ Papillaud

Audienţa se deschide la 12 şi treĭ sferturĭ.

Preşedintele juraţilor citeşte nişte scrisorĭ ale d-luĭ Leprovost de Launay şi d-luĭ Papillaud, ziarist, dezminţind că ar fi zis d-luĭ Jaurès că credeau că autorul borderoului era maiorul Esterhazy.

Avocatul Labori protestează în contra ziarelor carĭ aŭ zis că el este de origină germană şi că ar fi luat de soţie o evreică.

Declaraţia d-luĭ Jaurès

D. Jaurès rechemat afirmă că d. Papillaud i-a zis că credea în culpabilitatea maioruluĭ Esterhazy. — D. Jaurès zice: «*Regret maĭ mult de cît orĭ-cine că sănătatea d-luĭ Papillaud îl împedică de a veni la audienţă, căcĭ în faţa suvenirelor precise ce i-aşĭ reaminti n'ar maĭ contesta declaraţiunile mele.*

«*Afirm o-dată maĭ mult şi sub credinţă de jurămînt, exactitatea cuvintelor mele.—Înţeleg interesul ce se cere de a le desminţi, dar menţiŭ exactitudinea absolută*».

Un interview

Orele 1 şi jum. noaptea

Paris, 2 Februarie.—D. Bertillon declară că după ce s'a gîndit, *a crezut că nu trebue să ceară ministruluĭ de războiŭ autorizaţia de a aduce în faţa curţiĭ cu juraţi fotografiile ce a făcut dînsul.*

Apărătoriĭ protestează în mod viŭ în contra acestuĭ mod de a vedea al martoruluĭ.

Avocatul Labori face să treacă atuncĭ sub ochiĭ juriuluĭ un plan complect al demonstraţieĭ făcută de d. Bertillon în faţa consiliuluĭ de rezboiŭ asupra expertizeĭ borderoului şi *afirmă că este o decalchiare exactă a actuluĭ produs înaintea consiliuluĭ de războiŭ.*

Intrebat de apărătorĭ, d. Bertillon invoacă mereŭ hotărîrea curţiĭ care interzice de a se vorbi de afacerea Dreyfus.

Avocatul Labori întreabă atuncĭ de ce d. Bertillon tace numaĭ înaintea justiţieĭ şi pentru ce se lasă a fi interviewat asupra afaceriĭ Dreyfus de ziare.

Apărătorul d-luĭ Zola citează interviewul d luĭ Bertillon din ziarul *Echo de Paris.*

D. Bertillon răspunde *că acest interview nu este exact.*

La întrebarea d-luĭ Labori: *Crede d. Bertillon că borderoul este al d-luĭ Esterhazy? D. Bertillon răspunde* **că nu este.**

Preşedinţele curţiĭ întreabă pe d. Bertillon pentru ce crede că borderoul nu este de mîna maioruluĭ Esterhazy?

Răsp: *Pentru că este de o altă mînă.*

Intrebat de avocatul Labori, *martorul declară că n'a văzut vr'un act secret.*

Avocatul Labori: *Puteţĭ să ne spuneţĭ dacă scrisul este curent saŭ este un scris cu cuvinte raportate?*

Răsp.: *Mĭ este cu neputinţă să răspund fără să intru în demonstraţia mea de la 1894* (zgomot).

Preşedintele pune aceiaşĭ întrebare d luĭ Bertillon, **dar nu obţine nicĭ un alt respuns.**

3 Februarie, orele 10 dimineaţa.

Paris, 2 Februarie. — *D. Bertillon nu răspunde nicĭ da, nicĭ ba; atuncĭ preşedintele zice că este nefolositor de a maĭ insista!*

Avocatul Labori: *Văzutu-aţĭ originalul borderoului afaceriĭ maioruluĭ Esterhazy?*

Martorul nu răspunde.

Preşedintele intervine.

Avocatul Labori întreabă dacă a văzut originalul pe hîrtie subţire atribuit maioruluĭ Esterhazy şi pe baza căruia a fost condamnat Dreyfus?

Răsp.: **Vreaŭ să zic da.**

Avocatul Labori: In sfîrşit este ceva. (Ilaritate în auditor)

Avocatul Labori: *Scrisul borderoluĭ este natural saŭ deghizat?*

Resp.: Nu pot să răspund. (Rîsete).

Avocatul Clemenceau întreabă pe d nu Bertillon dacă n'a făcut avocatuluĭ Decori expunerea sistemuluĭ săŭ?

Răsp.: I-am vorbit, dar nu i am făcut nicĭ o demonstraţie.

Avocatul Clemenceau: Intr'o asemenea afacere v'aţĭ servi de acelaş sistem?

Răsp: *Nu pot să mă explic.* (Sgomot).

Preşedintele: *Puteţĭ răspunde fără teamă.*

Răsp.: *Nu, n'am nimic de zis.* (Sgomot).

Avocatul Labori ridicîndu-se cu vivacitate: Nu pot să zic de cît un lucru domnilor juraţĭ: **Afacerea 1894, iat-o** (arătînd cu mîna pe d. Bertillon). *El a fost principalul expert pe depunerea căruia a fost condamnat Dreyfus* (mişcărĭ).

D. Bertillon se retrage în mijlocul unor manifestaţiunĭ diverse.

Depoziţia d-luĭ Hubbard

D. Hubbard povesteşte că după ce a aflat că se acuza maiorul Esterhazy că ar fi autorul borderoluluĭ s'a dus să vază pe vărul săŭ Bertillon pentru a-ĭ zice: *Poţĭ să facĭ o demonstraţie ştiinţifică dovedind că borderoul nu este al luĭ?* Şi că d. Bertillon a răspuns: *Acesta este omul de paie al evreilor, nu vreaŭ să văd acest scris; Dreyfus este singur culpabil.*

D. Hubbard adaogă că colegul săŭ de la Cameră, d. Young, a zis că *ceea ce s'a făcut în birourile ministeruluĭ de războiŭ este abominabil* (mişcărĭ prelungite).

Depoziţia d-luĭ Guyot

D. Ives Guyot, ascultat, zice că procesul maioruluĭ Esterhazy a fost o parodie a justiţieĭ (mişcare).

El a constatat că comisarul guvernuluĭ pe lîngă consiliul de războiŭ, în afacerea maioruluĭ Esterhazy, *avea maĭ mult atitudinea unuĭ apărător de cît al unuĭ acuzator.*

Se felicită să constate că toate spiritele de elită sunt în comunitate de sentimente cu d. Zola.

Depoziţia unuĭ gravor

D. Teyssonniere asigură *că s'a schimbat, s'a spoit facsimilul borderoluluĭ pentru a-l face să semene cu scrisul maioruluĭ Esterhazy. Sunt gravor, zice martorul, şi sunt destul de dibaciŭ ca să nu mă las păcălit.*

Preşedintele: *Conclusiunile d-voastră eraŭ contrariĭ luĭ Dreyfus şi vi s'a oferit o sumă considerabilă pentru a face un raport diferit?*

Aşa am crezut că in'eleg propunerile ce mi se făceaŭ. *Un grafolog, consultat de familie, mi-a vorbit în privinţa acesteĭ afaceri şi am fost hărţuit treĭ zile* **în senzul de a modifica concluziunile mele.**

Avocatul Clémenceau: *Juraţĭ d voastră că vi s'aŭ oferit banĭ?* (sgomot).

Răsp: *Mi s'a zis,* în mod domol, *că aşĭ fi putut comite o greşeală în raportul meŭ.*

Avocatul Labori: Borderoul este scris cu o mînă curentă saŭ este o scrisoare reportată?

Răsp.: Este scris pe hîrtie subţire şi cuprinde maĭ multe litere variate în forma lor. *Unele cuvinte sunt scrise cu o mînă curentă, altele însă sunt scrise eu ezitare.*

Pentru ce aţĭ zis că scrisul este opera uneĭ prefaceriĭ?

Răsp.: *Pentru că este convingerea mea.*

Ce zice d. Trarieux

D. Trarieux reaminteşte şi face să reiasă oare-cari contradicţiunĭ între depunerea d-luĭ Teyssonniere în privinţa borderoluluĭ şi declaraţiunile ce a făcut înainte în privinţa aceluiaşĭ act.

D. Trarieux zice că borderoul îĭ s'a părut de un alt scris decît acela al luĭ Dreyfus.

Ceĭ-l'alţĭ doŭ experţĭ

D. Charaway, expert în procesul Dreyfus, *refuză de a răspunde.*

După intervenţia preşedinteluĭ, martorul declară **că el n'ar condamna un om pe simple expertise de scrisurĭ, dacă n'ar maĭ fi şi alte elemente** (mişcărĭ prelungite.)

Expertul Pelletier a găsit scrisul borderoluluĭ natural şi curent. *El vrea să citească raportul săŭ. Preşedintele îĭ zice că nu este nevoie.*

Avocatul Labori: *Cum nu e nevoie? Pentru prima oară vrea cine-va să zică ceva şi d-voastră îl împedicaţĭ?* (ilaritate).

Rezultatul depunerii martoruluĭ este că nimic nu autoriza să se zică că borderoul se poate atribui uneia saŭ alteĭ persoane bănuite.

O declaraţie a d-luĭ Labori

Experţiĭ Gobert, Conard şi Belhomme sunt chemaţĭ în mod succesiv şi toţĭ invoacă secretul profesional.

Avocatul Labori: **Eĭ! bine, afirm că borderoul original este acelaş cu acela al facsimiluluĭ.** (Protestărĭ).

Avocatul Labori: *Puteţĭ protesta, asta nu mă jenează.*

D-nul Varinard refuză de asemenea să vorbească de expertiza în privinţa afaceriĭ Dreyfus.

Avocatul Labori depune concluziunĭ ce se vor redigia pentru mîine.

Audienţa se ridică fără incident.

După audienţă

In sală publicul a fost maĭ liniştit de cît în zilele precedente. D-nul Zola părăseşte sala cu avocatul Labori şi amiciĭ săĭ fără să se producă vr'un incident.

Poliţia, degajînd împrejurimile palatuluĭ de justiţie, nu s'a produs nicĭ un incident la eşirea curţiĭ cu juraţĭ.

Cîţĭ va curioşĭ, refugiaţĭ prin magazine, aŭ aclamat pe ofiţerĭ. D nul Zola s'a depărtat fără să se fi produs vr'o manifestaţie.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Furt în tren. — D. Parascheva Sechiaris, deputat de Covurluĭ, a reclamat azĭ dimineaţă la comisariatul găreĭ de Nord, că astă-noapte, pe cînd venea cu trenul din Galaţĭ la Bucureştĭ, i s'a furat din compartimentul vagonuluĭ de dormit în care era, un portofoliŭ conţinînd 900 de leĭ în bilete de bancă, maĭ multe alte acte de valoare şi cartea de deputat.

Comisarul găreĭ a început o anchetă luînd interogatorul conductoruluĭ de la vagonul în cestiune.

Spărgător de meserie.—Individul Ion Gălăţeanu, vestit spărgător de meserie, care a comis o serie de spargerĭ şi furturĭ în Capitală şi condamnat de tribunale la 4 anĭ închisoare, a fost prins astă-noapte de agenţiĭ siguranţeĭ publice.

Prinderea unuĭ vestit criminal. — Poliţia de siguranţă a prins erĭ după amiazĭ pe un vestit criminal, banditul Grigore Mincu, fost condamnat la 20 anĭ muncă silnică pentru omor şi evadat de maĭ mult timp din ocnă.

Banditul reuşise să se furişeze în Capitală şi erĭ voind să-şĭ reînceapă odiosu-l meşteşug, se introdusese în casele d-luĭ Mustacof din strada Covacĭ 18, pentru a-l jefui. Din norocire, criminalul a fost surprins şi poliţia fiind avizată, el a şi fost arestat. Condus la poliţie şi perchiziţionat, asupra bandituluĭ s'aŭ găsit maĭ multe bucăţĭ de fringhie, o măciucă scurtă, cu capul de plumb şi alte instrumente cu carĭ tîlharul se pregătise pentru operaţiunile sale.

De la poliţie, criminalul a fost înaintat azĭ la parchet.

DIN ŢARĂ

Accident nenorocit.—O dramă din cele maĭ palpitante s'a petrecut zilele trecute în moara cu aburĭ a d-luĭ G. Manolescu, instalată în comuna Călineştĭ din judeţul Muscel.

Pe cînd moara funcţiona, băiatul Petre Duca Anton dintr'o comună vecină, cara venise ca să macine porumb la moară, în aşteptare ca să i vie rîndul, jucîndu-se cu un alt băiat de acolo, a fost apucat de fusul de transmisiune al moareĭ şi învîrtit de maĭ multe orĭ.

La ţipetele disperate ale nenorocituluĭ băiat, mecanicul a oprit vaporul, dar totuşĭ, era prea tîrziŭ Sărmanul apucat de fus, a fost scos de acolo, cu braţul stîng şi cu ambele picioare sfărîmate.

Căzut în nesimţire, nenorocitul a încetat din viaţă după cîte-va minute de la teribilul accident.

Parchetul a fost avizat.

Pruncucidere.— Din Craiova ni se scrie că o crimă oribilă a fost descoperită zilele trecute în acel oraş.

Femeia Ioana Cruceru, din strada Renaşteriĭ 50, acel oraş, după ce a născut un copil, l'a sugrumat şi îngropat în curtea caselor, ajutorată fiind în comiterea crimeĭ de către mama sa Tudora Cruceru.

Parchetul a fost avizat şi s'a procedat la desgroparea cadavruluĭ nouluĭ născut pentru începerea cercetărilor.

Cele două femeĭ aŭ fost puse sub priveghere a poliţieĭ.

Incendiŭ.—O telegramă din Huşĭ ne anunţă că erĭ după amiazĭ un incendiŭ violent s'a declarat la casele d-luĭ I. Buhăescu din acel oraş.

Ajutate de un vînt puternic, flacările s'aŭ întins repede asupra clădirilor vecine şi aŭ distrus imobilele cu dependinţele lor, proprietăţĭ ale d-lor Mateĭ Hortolomeni, I. Bălţatu şi Maria Valeanu.

In afară de clădirĭ, carĭ aŭ ars pînă în pămînt, o mare cantitate de nutreţ şi producte, depozitate în magaziile imobilelor incendiate, aŭ fost prada flacărilor.

Pompierĭi abia către seară aŭ putut localiza focul.

Pagubele sunt însemnate.

Depeşile de azĭ

Serv. «Agenţieĭ Romîne»

Berlin, 2 Februarie. — *National Zeitung* află că 80.000 de francĭ rentă romînească aŭ dispărut dintr'o scrisoare adresată de Banca Disconto din Breslaŭ. la Berlin, şi adresată unuĭ bancher din Galaţĭ.

Se presupune că hoţiĭ sunt la Galaţĭ.

N. R. De o săptămînă această ştire a fost publicată în ziarele din Capitală. Nu s'aŭ perdut 80.000 leĭ, ci 20 miĭ, iar bancherul din Galaţĭ nu-ĭ altul de cît d. Dall'Orso.

Paris, 2 Februarie.—Se asigură că azĭ la palatul de justiţie s'aŭ luat măsurĭ maĭ riguroase de cît înainte.

Trupele din Versailles aŭ sosit pentru a întări armata din Paris.

Prefectul de poliţie a invitat pe toţĭ comisariĭ să dea în judecată pe turburătoriĭ arestaţĭ, fără excepţie.

Budapesta, 2 Februarie.—*Corespondenz Bureau* ungurese vorbind de un articol al unuĭ ziar ungurese, intitulat «Archiducele Otton, viitor rege al Ungarieĭ, declară că orĭ-ce discuţie asupra cestiuneĭ succesiuneĭ la Tron este o combinaţie vagă şi neîntemeiată şi cu atît maĭ mult exclusă cu cît sănătatea archiduceluĭ Franţ Ferdinand s'a restabilit cu desăvîrşire.

Viena, 2 Februarie. — Impăratul va fi reprezentat la înmormîntarea fostuluĭ ministru de Kalnoky prin marele mareşal al Curţiĭ, Bela conte de Cziraky de Czirak şi Dévésfalon.

Atena, 2 Februarie.—Locotenentul Kokoris a fost achitat.

Viena, 2 Februarie. — Inflamaţia pulmonară a principeseĭ Clementina se desinează acum maĭ clar.

Viena, 2 Februarie.—«Fremdenblatt» află că boala conteluĭ Kalnoky a început printr'un fel de influenţă a căreĭ aparenţă nu e atribuită de loc, la nicĭ o nelinişte; a 4 a zi boala a luat pe neaşteptat un caracter grav, care a adus moartea.

Corpurile Legiuitoare

CAMERA DEPUTAŢILOR

Şedinţa de la 3 Februarie

Sedinţa se deschide la orele 2 20.

Presidează d. Nacu, vice-preşedinte.

Pe banca ministerială, d-niĭ Haret, Ferechide şi Gogu Cantacuzino.

Prezenţĭ 105 deputaţĭ.

D. *Alexandru Enacovicĭ* anunţă ministruluĭ de interne o interpelare cu privire *la maĭ multe neregularităţĭ comise de administraţia comuneĭ Botoşanĭ.*

D. Cămărăşescu cere depunerea pe biuroul Camereĭ a maĭ multor dosare privitoare la epidemia de febră tifoidă ce bîntuie oraşul Tîrgu-Jiŭ.

D. Dincă Schileru se asociază la interpelarea d-luĭ T. Cămărăşescu.

D. *Ferechide*, ministrul de interne, spune că va lua toate măsurile pentru stîrpirea epidemieĭ.

D. *C. Politimos* îşĭ dezvoltă interpelarea privitoare la administraţia Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureştĭ. D-sa spune că această administraţie este insuficientă, căcĭ atît d. dr. Cantacuzino cît şi d. dr. Fotino, din cauza multiplelor ocupaţiunĭ, nu pot întrebuinţa pentru administraţia Eforieĭ Spitalelor Civile nicĭ o jumătate de oră pe zi.

Cît despre d. Al. Culoglu, noul director, d sa e prea novice ca să poată şti ce să facă în postul în care e numit. Pe lîngă aceasta, zice d. Politimos, la administraţia Eforieĭ Spitalelor Civile, nu există nicĭ controlul cerut, de oare-ce atît directorul cît şi eforiĭ fiind toţĭ reprezintanţĭ aĭ naţiuneĭ, aŭ eĭ în mînă pe ministrul de interne, în loc ca d-lor să fie supuşĭ controluluĭ ministruluĭ respectiv.

SENATUL

Şedinţa de la 3 Februarie

Sedinţa se deschide la orele 2.30 sub preşedinţa d-luĭ Necolaidi.

Prezenţĭ 72 d-niĭ senatorĭ.

Pe banca ministerială d-niĭ G. D. Palade şi general Berendeĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. Colonel Budişteanu adresează o interpelare miniştrilor de culte şi de interne pentru faptul că erĭ seară Sar Peladaŭ, de la tribuna Ateneuluĭ a vorbit în contra religieĭ ortodoxe, în contra Statuluĭ Romîn; oratorul califică pe Sarul Péladan de misionar al catolicismuluĭ!!..

ULTIME INFORMAŢIUNĬ

Legea patentelor va fi pusă la ordinea zileĭ, în secţiunile Camereĭ, săptămîna viitoare.

Discuţiunea generală se va începe pe la finele săptămîneĭ viitoare.

Studenţiĭ din Iaşĭ, în întrunirea generală ţinută la Universitate, în seara de 28 Ianuarie, aŭ votat următoarea adresă către preşedintele asociaţieĭ studenţilor din Paris, d. Tissier, şi d-luĭ Drumont la ziarul *Libre Parole.*

«*Etudiants roumains université Iassy reunis assemblée générale, protestent dépêche félicitation adressée Zola par quelques camarades isolés qui ne les représentent pas*».

«Etudiants Iassy».

Aceasta ca răspuns uneĭ telegrame de felicitare trimisă luĭ Zola de un grup de şeapte studenţĭ din Iaşĭ în numele studenţimeĭ ieşeane.

Chivernisele continuă de a se face pe o scară întinsă la primăria Capitaleĭ.

In şedinţa de aseară, consiliul comunal, pe lîngă multe exproprierĭ, a votat şi exproprierea caselor cari fac colţul pe stradele Tudor Vladimirescu şi Calomfirescu, aceasta numaĭ pentru a face faţadă caseĭ Kefereuluĭ.

Pentru a 'şĭ face acest avantaj proprietăţeĭ sale, Kefereul a plătit cu 33.000 leĭ exproprierea acestor case, carĭ nu valorează maĭ mult de 15.000.

La luptă!

Sub acest titlu *Dreptatea* de azĭ dimineaţă, aliata *Drapeluluĭ*, dă în următoriĭ termenĭ alarma campanieĭ anti-guvernamentale:

Ni se impune o singură atitudine: atitudinea francă, atitudinea opozantuluĭ hotărît, care luptă fără regret. care loveşte fără milă, care triumfă orĭ piere.

Trebue să se vadă limpede, şi cît se poate de curînd, puterea alianţeĭ liberale. Trebuie ca adversarul comun să simtă imediat efectele acesteĭ alianţe.

Luptă prin presă, luptă prin parlament, luptă prin întrunirĭ.

A maĭ aştepta îndreptarea celor nedreptĭ, ar fi a prelungi o stare de lucrurĭ dăunătoare partiduluĭ liberal.

In condiţiunile actuale, dacă lupta nu va fi viguroasă şi dată din primele zile, de astă zĭ chiar,—ţara va pierde cu drept cuvînt încrederea în alianţa liberală.

N'avem dar de cît un singur cuvînt a spune amicilor ca şi aliaţilor noştri:

— La lucru!

La lucru cu vigoarea omuluĭ care are ceva de salvat; la lucru cu încrederea omuluĭ care apără o cauză bună; la lucru, cu curagiul pe care-l dă superioritatea morală şi conştiinţa propriĭ valorĭ.

Aceştĭ oamenĭ,—vorbim de domniĭ de la guvern,—aŭ şi eĭ o energie: energia continuităţeĭ şi a vicleniei.

De atîta timp li se cere să se corijeze, şi nu se corijează,—contînd pe indolenţa şi pe clemenţa noastră.

Eĭ bine, a venit momentul să opunem energie la energie.

Să ridicăm moralul ţăreĭ, care aşteaptă de la noĭ emancipare şi libertate.

Sesiunea aceasta să nu dea uzurpătorilor nicĭ unu din beneficiile uzurpăreĭ.

***

Acest articol violent al *Dreptăţeĭ*, în contra guvernuluĭ, e o dovadă—pînă la proba contrarie—că va începe lupta energică în contra guvernuluĭ.

Avem însă de făcut o mică observaţie.

Pe cînd *Dreptatea* conţine un manifest intitulat *la Luptă*, organul celor-l'alţĭ aliaţĭ, *Drapelul*, se ocupă cu *rîndul bisericeĭ.* De alt-fel întregul număr al ziaruluĭ Aurelianist, de azĭ dimineaţă, nu respiră o aşa mare energie.

Totuşĭ, cînd sunt întruniţĭ în comitet atît fleviştiĭ cît şi aurelianiştiĭ, iaŭ hotărîrĭ eroice.

***

Aşa, cele doŭ comitete s'aŭ întrunit aseară şi aŭ discutat viitoarea atitudine a grupurilor, în parlament.

S'a admis în principiŭ începerea uneĭ campaniĭ violente în contra guvernuluĭ, combaterea tutulor proiectelor ce sunt la ordinea zileĭ, obstrucţionism atît în secţiunĭ cît şi în Cameră.

Acţiunea, în afară din parlament, va fi hotărîtă la o a doua întrunire pe care o vor ţine comitetele Jouĭ.

E vorba ca prima întrunire publică a alianţeĭ drapelisto-fleviştă să fie convocată Duminecă, la 15 Februarie, cînd va fi la ordinea zileĭ legea patentelor.

Citim în *Dreptatea*:

„*Impăcarea liberalilor este nu numaĭ dorinţa noastră, dar şi dorinţa formală a Altuĭ factor, care înţelege ca şi noĭ dificultăţile situaţieĭ actuale*".

Eram şi noĭ în curentul maĭ multor convorbirĭ, ce s'aŭ succedat de o lună şi jumătate, şi carĭ adeveresc această informaţie.

N'am crezut însă că era în folosul prestigiuluĭ Coroaneĭ d'a o amesteca în puţăturile şi scuipăturile a căror obiect e d. Sturdza, şi carĭ aŭ contribuit a maĭ spori încă discreditul sub care se cufundă regimul nostru parlamentar.

Regimentul de infanterie ce se va înfiinţa la 1 Aprilie prin viitorul budget al ministeruluĭ de războiŭ, va lua reşedinţa la Botoşanĭ.

Din cercurĭ fleviste primim ştirea că guvernul va fi interpelat la Cameră în privinţa telegrameĭ ziaruluĭ Neuie Freie Presse, *privitoare la izgonirea domnuluĭ Trandafir Djuvara de către Sultan.*

Zăpada care a căzut zilele trecute, a fost generală în toată ţara. In Dobrogea maĭ cu seamă, zăpada a căzut în cantitate enormă.

Trenul fulger, care a plecat erĭ din Bucureştĭ, a trebuit să se oprească între staţiunile Medjidia şi Murfatlar, din cauza mareĭ cantităţĭ de zăpadă după linie.

Azĭ s'a înfăţişat înaintea consiliuluĭ de războiŭ din Capitală, judecarea din noŭ a procesuluĭ locotenentuluĭ Papadopol, condamnat de consiliul de Galaţĭ, în cunoscuta afacere cu maiorul Stoenescu, sentinţa condamnatoare fiind casată de consiliul de revizie.

D. avocat Florian, cerînd amînarea din cauza lipseĭ martorilor şi a celor alţĭ apărătorĭ, d-niĭ locotenent Theodorescu, bolnav, Disescu şi Al. Djuvara, plecaţĭ în provincie, consiliul decide amînarea, rămînînd ca comandantul corpuluĭ să fixeze data ulterioară a înfăţişăreĭ.

Balul Societăţeĭ Preseĭ

Vineri 6 curent, va avea loc în sala **Teatruluĭ Naţional** *balul mascat anual al societăţeĭ Preseĭ.*

Toţĭ artiştiĭ de frunte, între carĭ şi d. artist Ciocîrlan, şi-aŭ dat mîna pentru aranjamentul săleĭ, a căreĭ frumuseţe va fi o adevărată surpriză pentru public.

In sală sunt aranjate maĭ multe jocurĭ şi o **Tombolă** *monstră cu 50 la sută bilete cîştigătoare.*

In afară de asta, variĭ şi nenumărate distracţiĭ, aşteaptă pe vizitatoriĭ baluluĭ.

Bătae de florĭ şi confeti.

Serpentine şi baloane misterioase.

Un stoc colosal de surprise a sosit aseară din Paris, pentru decorarea săleĭ şi distracţia publiculuĭ.

Carmencita, *celebra dansatoare spaniolă, a sosit într'adins pentru acest bal şi va dansa* **Bolero**, *într'un splendid costum, de mare valoare.*

Clownii circuluĭ de iarnă, îşĭ vor face intrarea comică la orele 12 din noapte, însoţiţĭ de 12 perechĭ de măşcĭ din cele maĭ excentrice şi maĭ renumite.

Maĭ multe premiĭ se vor distribui măşcilor maĭ frumoase.

SPECTACOLE

Joĭ 5 Februarie curent, se va da în *Circul Langer* pentru prima oară Pantomima bufă «*Scenele la intrarea* **în bal mascat.** Această Pantomină promite a fi foarte interesantă.

Atheneul Romîn. — «D-ra Lola Beeth», de la opera imperială din Viena şi de la «Grand Opèra» din Paris, va da un singur concert la Atheneŭ în ziua de 6 Februarie c.

Preţurile sunt acestea: Benoare, 80 leĭ; Lojĭ, 60 leĭ; Stal I, 12 leĭ; Stal II, 8 leĭ; Stal III, 5 leĭ.

Biletele se găsesc de vînzare la Agenţia Teatrală a ziaruluĭ «L'Independance Roumaine».

MINISTERUL JUSTIŢIEI

Publicaţiune

D-nul Ion Vasilescu, adjunct. la intendenţa divisieĭ I de infanterie din Turnu-Severin, a făcut cerere la acest Minister pentru a dăogirea la numele săŭ patrimonic de Vasilescu Ion a celuĭ de «Cărstocea» spre a se numi «Vasilescu Cărstocea».

Ministrul publică această cerere, conform dispoziţiunilor art. 9 din legea asupra numeluĭ, spre ştiinţa celor interesaţĭ, cari ar voi să facă opoziţiune, în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisuluĭ articol.

Moşia Copaciu

din judeţul Vlaşca, a defuncteĭ Alexandrina Hiottu, se vinde cu orĭ-ce preţ va eşi la licitaţiunea publică în ziua de **26 Februarie** 1898 la Tribunalul de Vlaşca.

Pentru informaţiunĭ la d-niĭ SAMI & ARTHUR, strada Caragheorgheviĭ No. 3.

Desfacere totală de Mobile

cu preţurĭ foarte reduse

MAGASINUL FOST H. OEHLBERG

Strada Carol No. 6

vis-à-vis de clădirea nouluĭ PALAT al POŞTELOR

Cine doreşte a cumpăra mobile fine cu preţurĭ foarte reduse să vizitezе magazinul din Strada Carol No. 6, fost H. AELBERG, care este compus de un foarte bogat Asortiment.

Desfacerea numaĭ pînă la Sfîntu Gheorghe 1898.

Se vinde pentru eşirea din indiviziune

1) *Moşia Glodurĭ Pădurenĭ.* 830 fălcĭ, pămînt arabil, fineţurĭ şi acarete în bună stare la 30 km. de gara Bacău.

2) *Moşia Cleja-Băcăcumi*, 520 fălcĭ, pămînt de arătură, fineţe, iameşe, pădurĭ şi acarete în zidărie, aceactă mosie traversată de apa Siretuluĭ se află la 5 minute de gara Faraonĭ.

3) *Moara din comuna Letea lîngă Bacău*, situată pe apa Bistriţa, avînd patru perechĭ petre de măcinat. Toate situate în judeţul Bacău.

Pentru informaţiunĭ a se adresa la doamna **Maria Th. Hanutz** la Galaţĭ STR. CUZA-VODA, No. 20.

www.dacoromanica.ro

FOIŢA ZIARULUI «EPOCA» 1

FRANÇOIS COPEE

SPRE BINE

Intiia seară cînd tînărul compositor Eelix Travel, cu îngăduirea medicului său, doctorul Damain, se privi în oglindă, scoase un ţipăt de mirare speriată.

Cum se schimbase, doamne! Ce slăbiciune! Pielea lipită de umeriĭ obrajilor. Şi faţa ofilită şi ochiĭ supţi! Fără îndoială, ştia bine că a fost foarte bolnav. Avusese frigurĭ, aiurase. I-arsese spatele şi pieptul cu vizicătorĭ.

O pleuresie este tot-d'a-una gravă. Dar n'ar fi crezut nicĭ o dată că cincĭ spre-zece zile de suferinţă să-l fi zdrobit atît. Şi apoĭ, ce slab se simţea! Şi cît era de dureros junghiul acela care l-ardea, acolo subt omoplat, în partea dreaptă Cine ştie? Avea să se maĭ vindice vr'o dată? Doctorul, nu căuta oare să-l înşele, cînd îĭ spusese, chiar dimineaţa, cu un aer vesel, foarte vesel: «Eĭ, vezĭ, caută de te ridică niţel astă-zĭ.» «Iacă-te scăpat de belea.» Scăpat de belea! Cu această faţă prăpădită? Ah! maĭ era încă mult pînă acolo! Şi ce grea era senzaţia aceasta de gol şi de sfîrşanie în creerul său, în toată fiinţa sa! Şi iarna nu se maĭ sfîrşia! Zăpada pe care o vedea, prin geamurile ferestreĭ, căzînd a lene... Tuse! Tuse! Oare avea să să rămîie ofticos? Ce chin!

Şi bietul bolnav, singur, în colţul sobeĭ, cu palidele şi slăbitele luĭ mînĭ scîrcite pe braţele fotoliuluĭ, se afunda în neagra sa melancolie.

Să moară! La două-zecĭ şi şease de anĭ! A doua zi după întiiul său triumf de artist, cînd o zîmbire a glorieĭ îl plătea în sfîrşit de atîta muncă şi privaţiunĭ.

Ah! ar fi groasnic!

Şi, la un fulger al memorieĭ, îşĭ revedea tot trecutul său de mizerie. Maĭ întîiŭ mama sa pe care o evoca, mama sa văduvă, profesoară de solfegiŭ şi piană în pensionatele de a treia mînă, alergînd după pîine pe străzile Parisuluĭ, cu sulul său de muşama la subţioară, în doliul său de eternă săracă. Se trudise doar atît, brava şi curagioasa femeie, ca să'şĭ crească pe fiul său unic, să'ĭ permită să urmeze cursurile conservatoruluĭ, să facă dintr'însul un bun muzicant. Alergase atît pe tot felul de vreme, mergînd prin ploaie cu ghete în carĭ intra apa orĭ înghesuită în vr'un omnibus murdar.

Cîtă trudă şi cîtă bravură! 'Şĭ aducea aminte de grozava sa locuinţă strîmtă, în fundătura din Batignolles, unde se ducea în toate serile şi unde o găsea d'abia venită şi deja pregătind în grabă masa, fără chiar ca să fi avut vreme să-şĭ scoaţă vechia-ĭ pălărie de tul negru, cu totul roşită de soare şi de ploĭ.

Ce trist şi urît maĭ era mobilierul acela prăpădit, sfărîmat de mutările de garnizonă ale tatăluĭ, un ofiţer fără avere, căsătorit din iubire şi mort, încă de tînăr, din pricina unuĭ accident de călărie, fără ca văduva să se poată fi miluită cu o tutungerie!

In sfîrşit biata femeie cădea învinsă de nevoe, şi-l lăsa orfan, la şai-sprezece anĭ, fără nicĭ o rudă, fără nicĭ un protector, prea fericit că are, ca să nu moară de foame, un pupitru de contra-bas la orchestra de la *Gaĭ'é!* Oh! viaţa luĭ vreme de zece anĭ de atuncĭ!

Ce zdrobitoare părăsire! Ce mizerie ordinară! Ce vînătoare grozavă după lecţia bănoasă, după piesa de douĭ leĭ pusă în mînă. Brrr! era maĭ bine să nu se maĭ gîndească la aceasta, să soseaseă numaĭ de cît la ceasul radios al vieţeĭ sale. O melodie de-a luĭ căzu din întîmplare în mîna d-reĭ Kauffman, marea cîntăreaţă.

Iĭ plăcu mult, o cîntă pretutindenĭ şi, iarna, Félix Travel se făcu aproape celebru. Directorul Opereĭ Comice, întîlnit la un concert, îĭ ceru ceva. Tînărul tocmaĭ sfîrşise un act, gata, orchestrat pe d'antregul, din *Noaptea cu Stele*, o poemă delicioasă, în care bietul băiat pusese tot ceea ce putuse scoate pînă atuncĭ din inima sa plină de tinereţe şi de iubire.

Ce succes! Crede că aude enormele suspine ale mulţimeĭ, salvele de bravo furioase, numele său aclamat. S'a sfîrşit cu sărăcia, s'a sfîrşit cu singurătatea! Iată-l celebru! De a doua zi după prima reprezintaţie, schimbă hîrtia de o mie de francĭ, pe care i-a dat-o un editor în ajun, ca acont din preţul partiţieĭ sale, şi duce florĭ de douĭ ludovicĭ, la cimitirul Montmartre, pe mormîntul maiceĭ sale.

Ziarele salută operă sa ca pe aurora unuĭ talent rar. Pe cea d'întîĭ pagină a *Illustrăţieĭ*, portretul său e gravat, şi tot Parisul e amorezat deja de delicatul şi încîntătorul său cap de pagiŭ florentin. In sfîrşit! o să se bucure şi el puţin de viaţă, să ştie ceea ce însemnează cuvîntul fericire..

Eĭ nu! Boala e acolo, îl pîndeşte şi şi va împedica totul! De cîtă va vreme, a răcit, tuşeşte! Intr'o seară, se culcă, simţindu-se răŭ de tot, tremurînd. Sunt frigurile, e pleuresia. Ah! le cunoaşte, zilele atît de lungĭ şi atît de posomorîte, petrecute cu capul de pernă, privind cîte o muscă mergînd, pe tavan saŭ numărînd buchetele de florĭ ale tapetuluĭ; cunoaşte nopţile de insomnie, în care delirul face să treacă atîtea nălucĭ în clar-obscurul candeleĭ. Şi acum, iată-l în picioare,—spre bine, zicea doctorul, curaj—faţa luĭ resfrîntă în oglindă îl spăimîntă; simte că e maĭ bolnav ca orĭ-cînd, că devine ofticos. că va muri.. sub ferestrele sale, în stradă unde zăpada face pustiŭ şi tăcere, o orgă de Barbaria cîntă aria *Serenadeĭ*, pe care Kauffman a făcut o celebră, anul trecut. E reputaţia populară, gloria străzilor care începe pentru dînsul. Şi o să moară, tînăr, în ajunul atîtor bucuriĭ, ca un naufragiat care a înnotat multă vreme şi fără nădejde spre coastă, şi pe care un ultim val îl sfărîmă neghiobeşte de stîncă. Nu, D-zeŭ e nedrept!

A doua zi de dimineaţă, doctorul se întoarce să vază pe bolnavul său şi după ce l-a examinat bine, l-a ascultat şi l-a pipăit:

— Eĭ? îĭ spune fără veste tînărul, stînd în patul său, cu braţele încrucişate. Şi în privirea sa ţintită, rece, aproape aspră, doctorul Demain, om îmbătrînit în practică şi experienţă, pricepe adînca nelinişte, chinul, teama de moarte.

(Va urma)

CEL MAI MARE ATELIER DE BILEARDE

FRANTZ FAST

Strada Ştirbey-Vodă, No. 44.—Bucureştĭ.

Deposit de un mare asortiment de bileardurĭ gata pentru cafenele, cluburĭ şi familiĭ, din cele maĭ eftine pînă la cele maĭ elegante.

Se recomandă pentru cadourĭ de Crăciun şi Anul Noŭ.

Depozit de garniturĭ şi mandanele de cauciuc din cele maĭ fine.

989 ***Preţurĭ foarte eftine.***

Serviciŭ de Bidoane şi Lăzĭ la domiciliŭ

PETROL

Adresa: Golesci, 12

AVIS

In urma groazniceĭ catastrofe din strada Jean Goujon, în Paris, unde sute de persoane, din familiile cele maĭ marĭ din Franţa, aŭ găsit o moarte crudă, nu putem îndestul îndemna pe onor. public ca să se asigure contra accidentelor corporale. Aceste asigurărĭ carĭ se fac de societatea noastră «PATRIA» oferă avantagiul că, în schimbul unuĭ premiŭ minim se asigură un capital însemnat.

Aşa de exemplu: un advocat, un particular, ar avea de plătit leĭ 67.50 anual, pentru a fi asigurat cu leĭ 50.000.

VAR HIDRAULIC

Calitate Superioară

DIN FABRICA

ERNEST MANOEL & OBLED

DIN

COMARNIC

Comenzile se vor adresa reprezentantuluĭ general pentru toată ţara

T. ZWEIFEL

BUCUREŞTI *Calea Moşilor, 31.* **IAŞI** *Strada Mitropolieĭ, 2.*

GALAŢI, Strada Egalităţeĭ, 46.

SOBE

MEIDINGER, PARIGINA, COMETUL, VULCAN (belgiane)

PENTRU

INCĂLZIRE CU COKS, CĂRBUNĬ DE PIATRĂ SI LEMNE

Maşinĭ de Bucate

MOBILE DE FIER

Instalaţiunĭ de Incălzirĭ Centrale

Fabrica COMETUL

Adolf Salomon

DEPOSIT: Strada Doamneĭ, 14.

DEPOSITE IN PROVINCIE:

Iaşĭ, *la d-nul* **Jacques Davidovici,** *str. Lăpuşneanu, 37.*
Craiova, *la d.* **Petrache Andreescu & Fii,** *str. Lipscanĭ.*

STOMAC, ALE CĂILOR URINARE
ANEMIE, GASTRALGIE, DIABETĂ
DISPEPSIE, CHO
APELE MINERALE DE POUGUES St. LÉGER
ŞI PENTRU CALITĂŢILE LITINATE ŞI LA RHEUMATISME
SUNT RECOMANDATE DE CĂTRE SOMITĂŢILE MEDICALE ÎN BÓLELE DE
Pougues St. Léger
Efórte gazósă şi plăcută la băut, amestecată sau nu, cu ori-ce băutură.

SINGURA APĂ PURGATIVĂ ÎNLĂTURÂND SURSELE UNGURESCĬ
CARABAÑA
CARE PRODUCE AFARĂ DE EFECTUL SIGUR ŞI NEJIGNITOR ŞI O ACŢIUNE CURATIVĂ ASUPRA ORGANELOR BOLNAVE.
UN PĂHĂREL FACE ACELAŞ EFECT CA O STICLĂ ÎNTREAGĂ DE APĂ DE BUDA.
SE GĂSESCE DE VÂNDARE LA TÓTE FARMACIILE ŞI DROGUERIILE DIN ŢARĂ.

ALBERT ENGEL Ssor

Casă fondată în anul 1850

Strada CAROL I, No. 37. — Bucureştĭ

Este tot-d'a-una bine asortat cu următoarele mărfurĭ recunoscute de calitate bună:

Lămpĭ pentru atîrnat, pentru masă şi pentru perete din toate sistemele.

Arangiamente COMPLECTE p. BUCATARIE (Vase smălţuite indigene şi streine)

Serviciurĭ de PORŢELAN şi de CRISTAL de Boemia şi Franţa, pentru masă şi pentru lavoir.

Maşine pentru BUCATĂRIE sistem perfecţionat.

Sobe de TUCI şi REGULATOARE din sistemele cele maĭ nouĭ, avînd mare economie de cărbunĭ saŭ lemne.

LINOLEUM (Muşama) pentru aşternut pe jos.
MAŞINA arzînd cu Petroliŭ, pentru gătit.
BAĬ de ZINC în toate mărimele.
CLOSETE pentru casă (Water Closet)

ATELIER SPECIAL

pentru comănzĭ şi pentru reparaţie.

PETROLEU, Calitatea I-a, decalitrul **leĭ 4.00** franco la domiciliu.
ULEIU de rapiţă dublu rafinat.

WATSON & YOUELL

MAŞINE AGRICOLE ŞI INDUSTRIALE

BIUROU DE CONSTRUCŢIUNĬ TECHNICE

BUCUREŞTI. — STRADA ACADEMIEI, 14 (fost Raşca)
GALAŢI, Strada PORTULUI **BRĂILA, Strada REGALA**

REPRESENTANŢĬ GENERALĬ AĬ FABRICEĬ
„RHEINISCHE ROEHRENDAMPFKESSEL FABRIK"
A. BUTTNER & Cnie.
ÜRDINGEN PE RHIN

CAZANE MULTITUBULARE INEXPLOSIBILE
„PATENT BÜTTNER"

SINGURUL **SISTEM** CU CIRCULAŢIUNE REPEDE

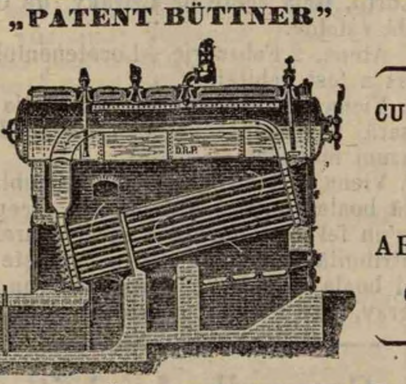

CU INCHIZĂTURĬ DE SIGURANŢA — ABUR USCAT GARANTAT

CAZANE DE ORĬ-CARE ALTE SISTEME

APARATE de curăţiĭ apa de alimentat, sistemul propriu, simplu şi eftin

Prospecte şi devisurĭ gratis şi franco.

SOBE AMERICANE VERITABILE

„SIRIUS"

CU

Patent Regulător, model 1897

SIRIUS sunt de o construcţiune solidă şi elegantă, cele maĭ higienice, dînd o căldură plăcută şi temperată după dorinţă, care se obţine prin «*Patent-Regulator*», care le deosibeşte de cele-lalte produse similare.

Incălzitul se face prin orĭ ce fel de cărbunĭ de piatră.

Maşine de Bucate Americane

cele maĭ practice şi cele maĭ economice.

Mare ASORTIMENT de Lămpĭ de petroleŭ.

DEPOZIT GENERAL:

A. REICHENBERG

Bucureştĭ.—Strada Doamneĭ, 21

Tipografia EPOCA execută tot felul de lucrărĭ atingătoare de această artă, cu cea maĭ mare acurateţă şi cu preţurĭ foarte moderate.

Tipografia EPOCA execută tot felul de lucrărĭ atingĕtoare de această artă, cu cea maĭ mare acurateţă şi cu preţurĭ foarte moderate. Promptitudinea şi exactitatea sunt deviza Tipografieĭ.

La Typografia EPOCA se află de vînzare hîrtie maculatură cu 50 banĭ kil

MARE SUCCES!

CEASUL Electro-Aur SAVONETT Rem., maşină garantată, **Leĭ 13.**—Acelaşĭ, cu maşimă Ancer, **Leĭ 18.**
CEASUL de Argint, Ancer Rem., maşină excelentă, 15 Rubine, 3 capace masive, cu **Leĭ 20.**
☞ Pentru **Leĭ 37** trimit ceasul pentru Bărbaţĭ Ancer Rem. cu 2 capace, acoperite cu o adevărată pătură de aur 18 carate, cu 20 Rubine. **ATENŢIUNE!** Acest ceas nu este de metalul numit Goldin nicĭ imitaţiune, ci de aur aliage care concurează cu un **CEAS de 400 Leĭ.** Mărime pentru Damă numaĭ **Leĭ 35.** Un frumos lanţ **Leĭ 4.**—*Gratis* trimit catalogul.
Trimiterea se face franco de porto contra Ramburs. Adresa:
M. RUNDBAKIN, Viena II, Taborstrasse, 35.

Cea maĭ bună calitate existentă de

COCS

DE USINA DE GAZ

vi se furnisează la domiciliŭ, în sacĭ tona de 1000 kgr. greutatea garantată

46 leĭ 46

dacă vă adresaţĭ printr'o carte poştală saŭ personal caseĭ

A. GOLDSTEIN

9, STRADA DECEBAL, 9
BUCUREŞTI—Telefon No. 66.

Tot acolo se află în deposit: **Cocs** mărunt pentru sobe Parigine şi Belgiane, leĭ 54 tona. **Cocs** de Fonderie, **Cocs** de Ferărie, **Cărbunĭ** din minele englezeştĭ de Kardiff, Antracit englezesc prima calitate, pentru sobe Helios, Briquette, etc.

Expediţiunĭ en gros şi en detail din Bucureştĭ, Constanţa şi Brăila la orĭ-ce staţiune a căilor ferate.

Vechia şi Renumita

Fabrică de Trăsurĭ

H. I. RIEBER

S'A MUTAT IN

Str. Romulus, No. 11

Local cu ATELIERE marĭ, speciale, pentru a corespunde întindereĭ ce a luat fabrica mea.

Prevăzîndu-mă cu materiale fine şi cu lucrătorĭ specialiştĭ, sunt în masură a efectua orĭ-ce comande de

Trăsurĭ
Cupeurĭ
Gabriolete
Breacurĭ, etc.

după cele maĭ nouĭ modele, rivalizînd cu produsele similare din streinătate.

O exposiţie permanentă de trăsurĭ gata stă tot-d'a-una la disposiţia onor. clienţĭ.

Societate Romînă de Asigurărĭ Generale

BRAILA

Capital Social, leĭ 3,000,000 deplin vărsaţĭ.—Fond de organizare 300,000

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Preşedinte, DIMITRIE A. STURDZA.

Vice-preşedinţĭ: ***Alexandru Marghiloman Nicolae V. Perlea.***

MEMBRIĬ CONSILIERĬ

Tache Anastasiu, Deputat, mare proprietar, Tecuciu.
G. Assan, Preşedintele Camereĭ de Comerciŭ Bucurescĭ.
Comandorul Marco Besso, Directorul societăţiĭ «Assicurazioni Generali», membru al Institutuluĭ d'actuarĭ din Londra, etc. etc.
Mauriciu Blank, Şeful caseĭ de bancă Marmorosch Blank & Co., Bucureştĭ.
T. Carnevali, mare comerciant armator, în Brăila.
Constantin G. Cociaş, Deputat, Advocat, Brăila.
Adolff Erfling, Consul German, Brăila.
Ermano Gentilli, Directorul General al Primeĭ Societăţĭ austriace de Asigurărĭ Generale contra Accidentelor, etc., etc.
Charles Girtanner, Dirigintele ramureĭ de transport la Societatea Asicurazioni Generali.
Vittorio B. Mendt, Şeful Caselor L. Mendt Co.
Fratelli B. Mendt, mare comerciant armator, Brăila.
Edmondo Richetti, Secretarul general al Societ. «Assicurazioni Generali», Triest.
Colonel G. Rosnovan, mare propr., Rosnov.
Zamfir Zamfirescu, mare propr., Brăila.
Paul Rottenberg & Co., Şeful caseĭ de bancă Rottenberg & Co. Brăila.

Director, HUGO ASCOLI. *Sub-director,* ***D. Gerscovici.***

Societate Romînă de Asigurărĭ Generale din Brăila, *asigură în condiţiunĭ liberale şi avantagioase în contra daunelor de:*

INCENDIU
GRINDINĂ
TRANSPORT

pe apă (Fluvial şi Maritim) *şi pe uscat.*

Asemenea dă cea maĭ mare desvoltare operaţiunilor în ramura ***Viaţa,*** după combinaţiunile cele maĭ nouĭ şi maĭ convenabile.

DIRECŢIUNEA.

N.B. — Pentru orĭ-ce informaţiunĭ a se adresa la sediul Societăţeĭ, în Brăila, şi la toate sucursalele din ţară.

CHAMPAGNE DOYEN & C REIMS

Representant pentru România **A. Feldmann,** Bucureştĭ.

www.dacoromanica.ro

Bucurestĭ.—Tipografia EPOCA, Strada Clemenţeĭ No. 3.—Bucurestĭ.